

DE STER

99E JAARGANG NUMMER 8 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • AUGUSTUS 1999

DE STER

OP DE OMSLAG

Voorzijde: Het licht van het evangelie straalt uit de ogen van William Réalo uit New Caledonia. Achterzijde: Heiligen der laatste dagen uit New Caledonia vertegenwoordigen verschillende culturen, maar vormen een eenheid in het opbouwen van het koninkrijk van God. Zie 'Eilanden van licht', blz. 32. (Fotograaf: R. Val Johnson.)

OMSLAG DE KINDERSTER

Illustrator: Robert T. Barrett.

ARTIKELN

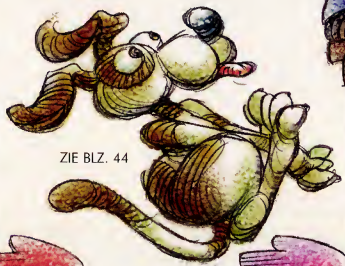
- 2 **BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: VERLOREN HORIZONNEN**
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 14 **DE PROFEET AAN HET WOORD**
- 16 **DE HOGERE WET** LARRY E. DAHL
- 25 **HUISBEZOEKBOODSCHAP: MET EEN DANKBAAR HART**
- 32 **EILANDEN VAN LICHT** R. VAL JOHNSON
- 44 **DE GEZINSAVOND HOEFT NIET VOLMAAKT TE ZIJN** PAUL J. RANDS

VOOR DE JONGEREN

- 7 **MORMORANDUM: VAT HET PERSOONLIJK OP**
- 8 **ALS GETUIGE VAN GOD STAAN** SHANNON D. JENSEN
- 10 **CACTUSSEN VERWIJDEREN** SHANNA GHAZNAVI
- 26 **ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: UITGEKOZEN HEM ALTIJD TE DIENEN**
- 48 **DE EXTRA MIJL** LISA M.G. CROCKETT

DE KINDERSTER

- 2 **VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING CLAUDIO** R.M. COSTA
- 5 **THUIS EEN ZENDELING ZIJN** ELAINE CRISTINA PADILHA SLUZARSKI
- 6 **VERHAAL: HET DOOPGESPREK**
LISA H. FERNELIUS
- 8 **SPEL: VOORBEREIDING OP DE TEMPEL**
MARLENE THOMAS
- 10 **VOOR KLEINE VRIENDEN: 'JE MOET ZELF KIEZEN!'** CARMEN DE HERNÁNDEZ
- 12 **PARTICIPATIEPERIODE: IK KAN MIJ AAN MIJN VERBOND HOUDEN** SYDNEY S. REYNOLDS
- 14 **NIEMAND OM MARTIN TE DOPEN**
ELLEN JOHNSON

ZIE BLZ. 2

ZIE BLZ. 44

ZIE BLZ. 10

Augustus 1999 99e jaargang Nummer 8

DE STER 99988-120

Officiële Nederlandsestalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twalf:

Soyd K. Packler, L. Tom Perry, David B. Haight, Neil A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighon
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Lovborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Afdelingshoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terr
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood
Rooster: Beth Dayley
Assistent publicaties: Connie Shooppear
Assistent-assistent: Lanna J. Carter

Afdeling vormgeving:

Leidingsgevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Shari Cook
Vormgever: Todd K. Peterson
Productie manager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
Jason L. Mumford, Deena L. Sorenson
Digitale voorbereiding: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Director: Kay W. Briggs
Distributie manager: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen

Verhuur:

CPB Versaalbureau
Hesschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grootvelden 64
NL-7608 HN Ainalo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratie: R. de Kock-Souburg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-6000502

Abonnementenrijds:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijningsformulier).

Silvur bijlagen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerkenwens naar: International Magazines, 50 East North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

Het kerkelijke tijdschrift verschijnt in het Albaans, Bulgaars, Ceibaans, Chinees, Deens, Duits, Engels, Est, Finsch, Frans, Indonesisch, Italiaans, Japanees, Hongaars, Japanees, Kiribaai, Koreaans, Lets, Litouws, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Spaans, Tagalog, Tahitaans, Thais, Tongaans, Tjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©1999 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

August 1999 vol. 99e no. 8. DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah. Sixty-day notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

ONS IN DE WOORDEN VAN CHRISTUS VERHEUGEN

Toen ik *A Liahona* (Portugees) van mei 1998 ontving, en het artikel 'Waar moeten we in de Schriften naar zoeken?' las, kreeg ik een sterk verlangen om mij in het woord van Christus te verheugen en mijn geest te voeden. Door de Schriften is mijn liefde voor het evangelie toegenomen. Mijn getuigenis is sterker geworden, en ik weet nu beter wat mijn hemelse Vader van mij verwacht.

Elsa Soto,

*wijk Indianopolis,
ring Santo Amaro, São Paulo (Brazilië)*

LAAT ANDEREN HET TIJDSCHRIFT LEZEN

Het is heerlijk om iedere maand de *Liahona* (Spaans) te lezen. Het is een uitstekende manier om onze geest te voeden. Het tijdschrift is voor iedereen geschikt — leden of niet-leden. Het is een geweldige zegen om het iedere maand te ontvangen.

Wij willen alle leden aanmoedigen om zich op dit tijdschrift te abonneren en een geschenk-abonnement aan familieleden of vrienden te geven. Dan worden ook zij in de gelegenheid gesteld om de geestelijke kracht van dit tijdschrift te ervaren. Het is momenteel in 37 talen beschikbaar.

Wij zijn, net als veel andere leden in onze Spaanstalige gemeente in Minnesota,

POST

uitermate blij dat er in ons gebied een kleine tempel zal worden gebouwd!

*Pedro en Adriana Pinner,
gemeente Twin Cities 1 (Spaanstalig),
ring Anoka (Minnesota)*

Noot van de redactie: Als u zich op een van de 37 uitgaven van ons internationale tijdschrift wilt abonneren, lees dan de informatie links op deze bladzijde, of neem contact op met uw plaatselijke distributiecentrum of de vertegenwoordiger in uw wijk of gemeente.

VOL VERLANGEN UITKIJKEN NAAR HET VOLGENDE NUMMER

Nu we in Utah wonen, kijken we iedere maand nog meer uit naar het volgende nummer van de *Liahona* (Spaans). Het tijdschrift is een schakel tussen ons, onze moedertaal en de andere leden elders in de wereld. Het herinnert ons eraan dat we ons niet door huidskleur, cultuur en taal van anderen moeten laten afscheiden. We streven er iedere dag naar om de geweldige zegeningen van onze hemelse Vader waardig te zijn.

*Martina González de Fernández,
wijk BYU 102
ring BYU 6*

Noot van de redactie: De bovenstaande brief is de eerste die we via e-mail hebben ontvangen. We zijn blij dat we van deze nieuwe technologie gebruik kunnen maken. We moedigen onze lezers dan ook aan om hun brieven, artikelen en verhalen via e-mail aan ons in te sturen: CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. U kunt ons uiteraard ook via de post bereiken: International Magazine, 50 East North Temple Street, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Gelieve foto's per post te versturen.

VERLOREN HORIZONNEN

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Een aantal jaren geleden is er een populair boek uitge-
geven met de titel *Lost Horizons (Verloren horizonnen)*. Ik
wil alle heiligen graag aanmoedigen om hun blik te

**Ik geef mijn getuigenis
van de goddelijkheid van
dit werk en van het feit
dat Jezus van Nazareth
onze Verlosser is. Hij moet
steeds onze metgezel zijn
als we op zoek gaan naar
verloren horizonnen.**

verruimen, en niet te beperken, zodat de leden van de ware kerk van de Heer
geen 'verloren horizonnen' zullen ervaren. Rossiter Raymond heeft gezegd
dat een horizon niets anders is dan de beperking van ons gezichtsveld. Helaas
vormen de dichtstbijzijnde heuvels voor de meeste mensen al een horizon.

De zoon van mijn vriend is aan de Harvard University afgestudeerd; zijn
andere zoon aan de Stanford University. Mijn vriend begon zijn eigen indruk-
wekkende carrière als krantenjongen bij een grote krant, waarvan hij later
president zou worden. Hij heeft ook voor de spoorwegen gewerkt. Hij heeft
de zegeningen die uit tegenspoed voortkomen aan den lijve ondervonden. Ik
heb hem eens oprecht de volgende vraag gesteld: 'Ik vraag me af of jouw
zoons net zo goed zijn opgeleid als jij op hun leeftijd?'

Ik ben uitermate dankbaar dat ik een vader heb gehad die zijn zoons niet verwerende, behalve dan met liefde en morele steun. Ik denk dat ik voor veel zaken dankbaar ben omdat ik al van jongs af aan in een conservenfabriek heb gewerkt. Ik moest voor het indrukwekkende bedrag van vijftig cent per uur de blikken uit de machine opvangen. Door de vocht en de hitte van de blikken vervelden mijn handen. Ik moest ook iedere dag 16 kilometer van en naar mijn werk fietsen.

Een van de opmerkelijkste gezinnen die ik ooit heb gekend, is wel het gezin van broeder en zuster Curtis met hun kolenopslagplaats in het gebied Sugar House in Salt Lake City. Uit dit gezin zijn veel bisschoppen, ringpresidenten, zendingspresidenten en regionale vertegenwoordigers voortgekomen, en bovendien een tempelpresident en een algemeen autoriteit. Een van hun nakomelingen, president A. Ray Curtis, heeft op de vraag waaraan hij zijn succes toeschreef, geantwoord dat het voornamelijk de kolenschap was waarmee zijn vader hem al op jonge leeftijd aan het werk had gezet. Er zijn wel degelijk voordelen verbonden aan moeten werken, ons moeten inspannen en onszelf bepaalde dingen moeten ontzeggen. De magere jaren zijn vaak de nuttigste in ons leven.

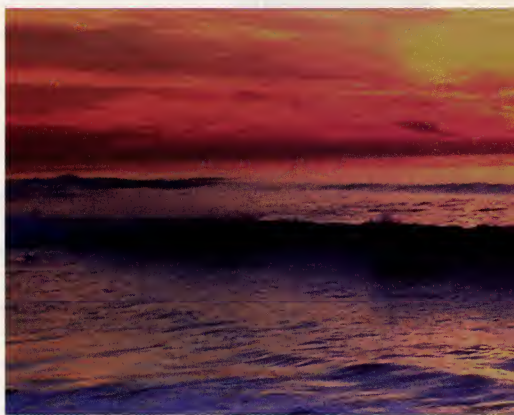
We zijn Henry Ward Beecher erkentelijk voor zijn uitspraak: 'We krijgen allemaal met tegenspoed te maken; niet om ons verdrietig te maken, maar verstandig; niet om ons te beschamen, maar om ons wijs te maken; niet om ons te ontmoedigen, maar om ons in donkere tijden te verfrissen, net als de nacht de dag verfrist (. . .). Beproevingen brengen onze sterktes en onze zwaktes aan het licht. Een spinnenweb is net zo sterk als een ankertouw als er geen spanning op staat.'

Als ik het weergalozе vakmanschap bewonder dat zo duidelijk in de Salt Lake-tempel te zien is, vraag ik me af of uitmuntendheid in persoonlijke prestaties een van de verloren horizonnen van onze generatie is. De apostel Paulus heeft het zo duidelijk tegen de Filippiëzen gezegd: 'Geef uw goedkeuring aan wat uitmuntend is. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van

Christus' (naar de King James-vertaling van de Bijbel, Filippiëzen 1:10).

De aanmoediging om de weg te volgen die veel verder omhoog voert, komt in twee veelzeggende teksten voor. In zijn brief aan de Korintiërs schrijft Paulus: 'Streeft dan naar de hoogste gaven. En ik wijs u een weg, die nog veel verder omhoog voert' (1 Korintiërs 12:31). In Ether schrijft Moroni: 'Doch door zijn zoon te geven heeft God een voortreffelijker weg bereid' (Ether 12:11). Niemand neemt enige aanstoot aan de trots van Michelangelo die op het kleed van de *Pietà* de volgende herinnering heeft gegraveerd: 'Dit is gemaakt door Michelangelo Buonarroti uit Florence.'

Een horizon die wij allen kunnen verruimen, is geestelijke uitmuntendheid. Ik neem aan dat iedereen die lid van deze geweldige kerk is, ernaar verlangt om het

Een horizon die hopelijk nog niet verloren is gegaan, is die van dienstbetoon. En dan bedoel ik hulp aan anderen in onze roeping, in ons dagelijks werk en in de samenleving.

aangezicht van Christus te zien. Die zegen ligt binnen ons bereik, want de Heer heeft gezegd: 'Het zal geschieden, dat een ieder, die zijn zonden verzaakt, en tot Mij komt, mijn naam aanroept, mijn stem gehoorzaamt, en mijn geboden onderhoudt, mijn aangezicht zal zien, en weten, dat Ik ben' (Leer en Verbonden 93:1). Velen van ons zien die horizon niet omdat we niet in staat zijn de beloften van God in ons leven toe te passen.

Een andere verloren horizon van geestelijke uitmondendheid is persoonlijke integriteit, of eerlijkheid. Volledige eerlijkheid is veel belangrijker dan de kennis van de logaritmen of de cyclische omloop van de elementen der aarde.

Maar waar het uiteindelijk om gaat is eerlijkheid ten opzichte van onszelf. Shakespeare heeft door middel van Polonius in *Hamlet* gezegd:

*En boven alles: wees trouw aan uzelf.
En dan, net als de nacht op de dag volgt,
kunt u niet oneerlijk tegen anderen zijn.
(eerste bedrijf, derde scène, regels 78–80)*

Er zijn nog drie andere horizonnen die hopelijk niet aan de heiligen voorbij zullen gaan.

Ten eerste: zelfvertrouwen. Enige tijd geleden sprak een lid van het Quorum der Twaalf met een groep mensen die vroeger voor een studiebeurs van de universiteiten in Utah in aanmerking waren gekomen. Ze vertelden allemaal wat die beurs in hun leven had betekend. Ze spraken hun dankbaarheid uit voor het geld, omdat ze dat zo hard nodig hadden. Maar ze noemden ook het zelfvertrouwen dat zich ontwikkelde toen zij voor die studiebeurs werden uitverkozen. Uitmondendheid komt uit ons zelfvertrouwen voort.

Ten tweede: lichamelijke gezondheid. Als we aan sportactiviteiten deelnemen, ontwikkelen wij niet alleen onze spieren, maar ook standvastigheid, zelfdiscipline en onze houding. Mijn broer Gus en ik moesten soms acht kilometer van school naar huis lopen nadat we aan sportactiviteiten op school hadden deelgenomen. Veel

mensen vonden het vreemd, maar het gaf ons een bepaalde voldoening als we grote lichamelijke inspanningen hadden geleverd.

Ten derde: dienstbetoon. En dan bedoel ik hulp aan anderen, onze roeping grootmaken, ons dagelijks werk verrichten, een bijdrage aan de samenleving leveren. Verruiming van uw horizon impliceert toewijding en dienstbetoon. De leden van de kerk moeten het zuurdesem in de wereld zijn. En als we in de wereld niet dienstbaar zijn, hoe kunnen we dan voor gist zorgen?

We hebben niet altijd de horizonnen van ons dienstbetoon voor het uitkiezen. Het woord van de Heer kwam tot Jona en zei: 'Ga naar Nineve' (Jona 1:2). U weet dat Jona aan deze oproep geen gehoor gaf. Hij ging naar Jafo, en toen naar Tarsis om aan de Heer te ontkomen (zie Jona 1:3). Maar hij kwam tot de ontdekking dat de Heer andere ideeën voor hem had. En toen hij drie dagen en drie nachten lang in de buik van een grote vis had doorgebracht, veranderde hij over verschillende zaken van gedachte (zie Jona 1:17–3:3).

Ik geef mijn getuigenis van de goddelijkheid van dit werk en van het feit dat Jezus van Nazaret onze Verlosser is. Hij moet steeds onze metgezel zijn bij onze tocht naar verloren horizonnen. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. De momenten waarop we hard werken en ons inspannen om een nieuwe horizon te bereiken, zijn vaak de nuttigste in ons leven.

2. Een nieuwe horizon kan zijn:

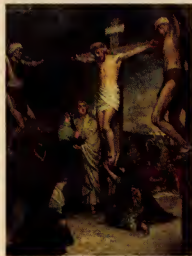
- Geestelijke uitmondendheid.
- Persoonlijke integriteit.
- Zelfvertrouwen.
- Lichamelijke gezondheid.
- Dienstbaar zijn voor anderen in onze roeping, in ons dagelijks werk en in de samenleving.

3. We zullen beter in staat zijn om onze horizon te verruimen als we ervoor zorgen dat Jezus Christus steeds onze metgezel is.

MORMORANDUM

VAT HET PERSOONLIJK OP

Denk eens na over wat de Heiland heeft
gedaan. En denk eens na over wat jij
doet. (Zie Leer en Verbonden 19:16-17.)

Als getuige van God staan

Shannon D. Jensen

Ik had die woorden al talloze malen herhaald. Nu werden het meer dan woorden. Ik moest zorgen dat ze betekenis kregen.

Ik moet het thema van de jongevrouwen wel duizend keer opgezegd hebben, voordat ik iets meemaakte waardoor ik het belang ervan ging inzien.

Tijdens het openingsprogramma van de jongevrouwen heb ik het thema van de jongevrouwen altijd klakkeloos opgezegd. Toen ik echter op een dag een belangrijke beslissing moest nemen, schoten die geïnspireerde woorden door mijn gedachten.

Mijn leerkracht op school deelde de groepsopdrachten voor de presentaties uit. Iedere groep koos een scène uit een toneelstuk om voor de klas op te voeren. We werkten vier dagen lang aan de voorbereiding van onze uitvoering. Er gingen geruchten dat een groep jongens een twijfelachtige scène aan het voorbereiden was. Velen van ons waren verbaasd toen onze leerkracht daar toestemming voor gaf. Hij zei dat het een scène uit een bekend toneelstuk was en dat hij het omwille van de kunst zou toestaan.

Op de dag van de uitvoeringen besprak onze leerkracht opnieuw het omstreden toneelstuk. Hij gaf toe dat het inderdaad aanstootgevend kon zijn. Toen zei hij: 'Wie zich er niet goed over voelt, mag de klas verlaten.' Voor de grap stond de halve klas op. Ze deden alsof ze weggingen. Wie heeft er tenslotte bezwaar tegen om eerder weg te gaan?

Toen de jongens echter aan hun uitvoering begonnen, voelde ik me niet prettig. Aanvankelijk begon een aantal leerlingen te blozen en ongemakkelijk te giechelen, maar naarmate de scène vorderde, begonnen de leerlingen zich te ontspannen. Ik was verbaasd dat niemand de klas verliet. Ik keek naar een paar van mijn vriendinnen die ook lid van de kerk waren, in de hoop dat een van hen het initiatief zou nemen. Maar iedereen bleef zitten. Ik keek naar de grond, zodat niemand mijn rode wangen kon zien. Ik voelde me erg ongemakkelijk, maar ik was ook bang om weg te gaan. Het was tenslotte kunst, nietwaar?

Op dat moment kwam het thema van de jongevrouwen in mijn gedachten: 'Om te allen tijde als getuigen van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen' (Mosiah 18:9). Ik wist meteen wat ik moest doen. 'Alle plaatsen' betekent overal, ook in de klas met mijn vriendinnen.

Ik stond snel op en verliet de klas. Maar daar bleef het bij. Niemand anders stond op. Niemand applaudiseerde toen ik wegliep. Niemand werd door mijn voorbeeld bekeerd. Maar van binnen wist ik dat ik de juiste beslissing had genomen. Twee weken lang werd ik ermee gepest. Maar ik had een goed gevoel omdat ik standvastig was geweest in mijn geloof, 'te allen tijde (. . .), in alle dingen en in alle plaatsen.' □

CACTUSSEN VERWIJDEREN

Shanna Ghaznavi

FOTOGRAF: SHANNA GHAZNAVI

De jeugd in Albuquerque bereidt zich voor op de nieuwe tempel.

Au! Ben je ooit door een springende cactus aangevallen? Het lijkt wel of de stekels van deze cactus 'springen' om zich aan onze kleding en onze huid vast te klitten.

De jeugd van de kerk in Nieuw-Mexico weet hoe moeilijk het is om je van een stekelige cactus los te maken. Ze hebben goed kunnen oefenen toen ze de cactussen verwijderden van het stuk grond waar de Albuquerque-tempel zal worden gebouwd. Gewapend met schoppen, harken en handschoenen is de jeugd van vier ringen op een hete zaterdag bijeengekomen om alsem, vuilnis en cactussen van het stuk grond te verwijderen. Pas toen kon de grond worden gemaaid en klaargemaakt zodat alle mensen veilig de ceremonie van de eerste spadesteek voor de bouw van de tempel konden bijwonen.

'We moesten hard werken, maar voor de nieuwe tempel is het zeker de moeite waard', zegt Robin Sampson (15).

Voordat de gemeenteraad van Albuquerque de plannen voor de bouw van de tempel goedkeurde, hebben de jongeren gevast en gebeden voor de problemen waarmee de projectleider te kampen had toen hij de plannen aan de gemeenteraad had voorgelegd. Nu vasten en bidden ze voor de mensen die de tempel aan het bouwen zijn. Maar de gebeden en de schoonmaakactie zijn slechts een onderdeel van al het werk dat de jongeren uit Albuquerque verrichten om alles voor de tempel voor te bereiden. Ze zorgen er ook voor dat ze zelf rein door het leven gaan.

STEKELS VAN CACTUSSEN EN KOUSSEBANDSLANGEN

Ondanks wat stekels in hun sokken en af en toe een schrikreactie door een slang of een

Boven: Een tekening van de Albuquerque-tempel.
Inzet: Rosalie Campbell (12) zegt: 'We zijn zo blij dat we hier een tempel krijgen. We dachten dat het nooit zou gebeuren.'

hagedis, heeft de jeugd alle cactussen en al het vuil verwijderd dat zij op het terrein van de toekomstige tempel konden vinden. Het klinkt misschien vreemd, maar de jongeren hadden er veel plezier in om alle cactussen te verwijderen en vrachtwagens vol te laden met onkruid.

‘We zijn zo blij dat we hier een tempel krijgen. We dachten dat het nooit zou gebeuren’, zegt Rosalie Campbell (12).

Amber Chee (17) wil zich graag laten dopen voor de doden. Ook wil ze op een dag in de Albuquerque-tempel trouwen. ‘Het was echt leuk om hier te zijn. Ik heb de Geest gevoeld’, zegt ze.

Zowel Rosalie als Amber hebben zich al eerder voor de doden laten dopen. Maar de kans om naar de tempel te gaan, komt maar één keer per jaar voor. Ze moeten minimaal acht uur reizen om naar de dichtstbijzijnde tempel te gaan.

‘De tempels waren altijd ver weg’, zegt Neil Peterson

Honderden jongeren hebben meegeholpen om het terrein van de tempel klaar te maken voor de eerste-spadeplechtigheid.

(16). Terwijl hij het zweet van zijn voorhoofd veegt, zegt hij nog hoe fijn hij het vindt om aan zoiets belangrijks deel te nemen, ook al is het hard werken.

OOK WIJ ZIJN TEMPELS

Naast het werk met de cactussen, denkt Michelle Williams ook na over wat het betekent om een tempel in de buurt te hebben. Ook denkt ze na over de reden van deze schoonmaakactie. ‘Het is erg symbolisch’, zegt ze. ‘Je moet zelf ook rein zijn om naar de tempel te kunnen gaan.’

Logan King wacht op zijn zendingsoproep. Voordat hij op zending gaat zal hij niet meer naar de Albuquerque-tempel kunnen gaan, maar hij beseft terdege wat het betekent om de tempel waardig te zijn. ‘We moeten alle cactussen uit ons leven verwijderen voordat we naar de tempel kunnen.’

ER STAAN MENSEN TE WACHTEN

Het uitzoeken van hun familiegeschiedenis is ook een manier voor de jeugd in Albuquerque om zich op de komst van de tempel voor te bereiden. Nu ze het vooruitzicht hebben op een tempel in hun gebied, zijn velen van hen uitermate enthousiaste familiehistorici geworden. De zusterzendingen die op het centrum voor familiegeschiedenis in Albuquerque werkzaam zijn — zuster Wilcox en zuster Hatfield — zijn van mening dat de jeugd door de tempel gesterkt zal worden. Bij een groot aantal jongeren zien ze een toename van interesse in genealogie.

Sarah Segó (17) vindt het altijd heerlijk om zich voor de doden te laten

dopen. Ze kan bijna niet wachten tot de tempel klaar is, zodat ze het vaker kan doen. Ze zegt: 'Ik weet dat het belangrijk is omdat al die mensen staan te wachten.'

ZENDINGSWERK

Sarah vertelt anderen graag waarom ze zo graag naar de tempel gaat. Ze praat met haar vriendinnen over de tempel, en ze heeft zelfs een keer voorzichtig op school haar getuigenis van de tempel gegeven.

Sarah is niet de enige die zendingswerk doet. Veel leden maken van de gelegenheid gebruik om naar aanleiding van de tempelbouw anderen over het evangelie te vertellen.

'Ik denk dat we door de bouw van de tempel eerder opgemerkt worden', zegt Lisa Willis (14). Ook zij heeft met haar vriendinnen over de tempel gepraat. 'Het beste van de tempelbouw is dat mensen er vragen over stellen', zegt ze.

Ook de voltijdzendingen in Albuquerque hebben hard aan het project meegewerkt. Volgens hen hebben de leden in het gebied het gevoel dat de tempel veel zegeningen voor alle mensen in Albuquerque in petto heeft.

'Toen we langs de deuren gingen, was er een vrouw die de deur opendeed en zei: "Ik heb gehoord dat jullie een tempel aan het bouwen zijn." Daardoor liet ze ons binnen en raakten we in gesprek met haar over het evangelie', zegt ouderling Moyer uit Californië. Veel zendingen hebben soortgelijke ervaringen.

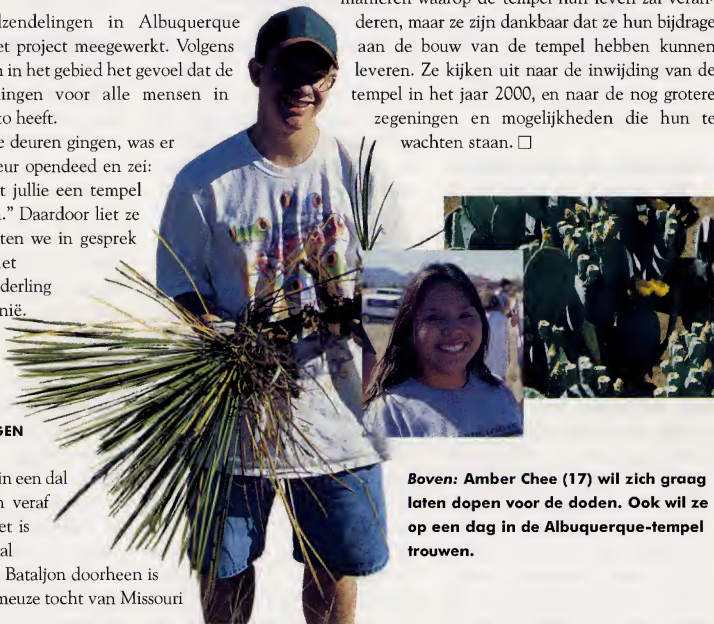
'HOOG OP DER BERGEN KRUIN'

De tempel wordt in een dal gebouwd en zal van veraf goed te zien zijn. Het is in feite hetzelfde dal waar het Mormoons Bataljon doorheen is getrokken op zijn fameuze tocht van Missouri naar Californië.

Tijdens het steken van de eerste spade hebben veel jongeren die aan het schoonmaakproject hadden meegeholpen, in het jongerenkoor meegezongen. 'Hoog op der bergen kruin' (lofzang 5) werd beluisterd door duizenden aanwezigen die waren samengekomen om de toewijding van de grond bij te wonen.

'We zijn allemaal bij elkaar gekomen om de komst van onze tempel te vieren', zegt Tyler Lindsey (16). 'Ik wist dat het goed was en dat de grond heilig was. Ik weet niet hoe ons koor klonk, maar de Geest was in ieder geval aanwezig.'

De Geest is aanwezig. De geest van dienstbetoen, zendingswerk en naastenliefde kan men in Albuquerque duidelijk voelen. Of ze nu cactussen weghalen of doop voor de doden verrichten, de jeugd van Albuquerque is onder leiding van de Geest met het werk van de Heer bezig. De jeugd is nog niet op de hoogte met alle manieren waarop de tempel hun leven zal veranderen, maar ze zijn dankbaar dat ze hun bijdrage aan de bouw van de tempel hebben kunnen leveren. Ze kijken uit naar de inwijding van de tempel in het jaar 2000, en naar de nog grotere zegeningen en mogelijkheden die hun te wachten staan. □

Boven: Amber Chee (17) wil zich graag laten dopen voor de doden. Ook wil ze op een dag in de Albuquerque-tempel trouwen.

De profeet aan het woord

Inzicht en raad van president Gordon B. Hinckley

WEES GOED VOOR UW MEDEMENSEN

‘De Heer verwacht van ons dat wij goed voor onze medemensen zijn, christenen in iedere zin van het woord. Wij moeten de gulden regel naleven: “Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus” (Matteüs 7:12; zie ook 3 Nephi 14:12). Broeders en zusters, we moeten goed voor onze medemensen zijn. We moeten vriendelijk zijn. We moeten het goede in alle mensen zien. We bekritisieren geen andere kerken. We prediken op een positieve manier.’¹

VOLGELINGEN VAN JEZUS CHRISTUS

‘Wat verwacht de Heer van de leden van zijn kerk? Hij verwacht van ons dat wij heiligen der laatste dagen zijn. Hij verwacht dat wij zijn volgelingen zijn. Hij verwacht dat wij naar het voorbeeld van de Heiland door het leven gaan, want Hij was de enige volmaakte mens die ooit op aarde heeft geleefd. Hij heeft de woning van zijn Vader verlaten om op de stoffige wegen in Palestina te lopen, en voor ons aan het kruis te sterven. Hij heeft voor ons het verzoeningswerk verricht waardoor wij de zegeningen kunnen ontvangen die op geen enkele andere manier ontvangen kunnen worden — de zegeningen van ons eeuwig heil, de opstanding en de

verhoging. Maar wij moeten wel ons deel doen.

‘(...) De Verlosser van de wereld is ons grote voorbeeld. We proberen zijn leven, zijn voorbeeld en zijn leringen na te volgen. Als we dat doen, zullen we groeien en uiteindelijk de verhoging ontvangen. Hij heeft de weg voor ons bereid. En als zijn dankbare dienstknechten moeten wij er voortdurend aan werken.’²

HET GEWELDIGSTE TIJDPERK IN DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK

‘Broeders en zusters, we leven in de tijd dat profetieën in vervulling gaan. Dit is het geweldigste tijdperk in de geschiedenis van de kerk. Er is nog nooit zo’n tijdperk geweest. We hebben nu meer leden dan ooit, een familie van meer dan 10 miljoen leden in meer dan 160 landen. We worden door de media eerlijk en oprecht behandeld. We hebben over het algemeen een goede reputatie opgebouwd. (...) Dit is een geweldige tijd om op aarde te leven. Het is een geweldig tijdperk om lid van

deze kerk te zijn. Ik ben best wel een beetje jaloers op de jonge mensen die hier aanwezig zijn. Zij hebben hun hele leven nog voor zich. Zij zullen in de toekomst geweldige gebeurtenissen meemaken. Daar heb ik geen enkele twijfel over. De kerk zal blijven groeien. Er is geen enkele macht onder de hemel die dat kan tegenhouden.’³

REINE GEDACHTEN

‘Ik smEEK jullie om jullie gedachten rein te houden. Koester geen minderwaardige denkbeelden, wees sterk, reinig jezelf en blijf bij onreine invloeden vandaan. Je zult er alleen maar door vernietigd worden. Ze zijn zo verschrikkelijk als vergif. Ze zullen je neerhalen en je leven verwoesten. Sta er boven. Houd je gedachten zuiver en gebruik reine taal.’⁴

NEDERIGHEID

‘Als mensen mij naar mijn lievelingstekst vragen, antwoord ik: “Ik heb er verschillende. Maar een luidt: “Wees nederig, en de Here, uw God, zal u aan de hand leiden, en u antwoord geven op uw gebeden” (Leer en Verbonden 112:10).” Er is geen ruimte voor arrogantie in ons leven. Er is geen ruimte voor hoogmoed in ons leven. Er is geen ruimte voor egoïsme in ons leven. We moeten ons

voor de Heer vernederen. Dat heeft Hij ons geboden, en als we dat doen, zal Hij onze gebeden horen en met zegeningen beantwoorden.⁵

GETUIGENIS

'Er is nog nooit iemand door een twistgesprek tot de kerk gekomen. Daar ben ik van overtuigd. Er is een nederig getuigenis voor nodig om iemand tot de kerk te laten komen.⁶

INSPIRATIE

'Sta open voor inspiratie van de Heer. Luister naar de influisteringen van de Geest. Ik kan me nog herinneren dat broeder [Harold B.] Lee me als ringpresident aanstelde. Hij zei: "Luister in de stilte van de nacht naar de influisteringen van de Geest." En daar geloof ik echt in. Ik heb het ervaren, en kan getuigen dat de Heer zachtjes heeft gesproken. Ik heb geen woorden gehoord, maar in het midden van de nacht ben ik op ideeën gekomen die volgens mij profetisch van aard zijn geweest.⁷

BEKEERLINGEN BEHOUDEN

'Iedere bekeerling heeft iemand nodig die een arm om hem of haar heen slaat en vriendschap met hen sluit. Ze hebben daar recht op. Iedere bekeerling die lid van de kerk wordt, moet ook iets te doen krijgen. Mensen groeien door de tijd en door

hun inspanningen. Iedere bekeerling heeft iemand nodig om zijn of haar vragen te beantwoorden. (...) Doe uw plicht! Laten we hen met open armen ontvangen! Laten we vriendschap met hen sluiten! Laten we aardig voor hen zijn! Laten we hen aanmoedigen! Laten we bijdragen tot hun geloof en kennis van het werk van de Heer.⁸ □

NOTEN

1. Bijeenkomst in Sudbury (Ontario) op 5 augustus 1998.
2. Bijeenkomst in Sudbury (Ontario) op 5 augustus 1998.
3. Bijeenkomst in Hamilton (Ontario) op 8 augustus 1998.
4. Bijeenkomst op het opleidingsinstituut voor zendingen in Provo (Utah) op 26 juni 1998.
5. Bijeenkomst in Winnipeg (Manitoba) op 4 augustus 1998.
6. Wijding van het houten huis van de familie Smith bij Palmyra (New York) op 27 maart 1998.
7. Bijeenkomst op het opleidingsinstituut voor zendingen in Provo (Utah) op 26 juni 1998.
8. Bijeenkomst in Winnipeg (Manitoba) op 4 augustus 1998.

DE HOGERE WET

Larry E. Dahl

Tijdens de bergrede heeft de Heiland de nadruk gelegd op de geest van de wet.

Twist, boosheid, overspel, echtscheiding, begeerte. Reageren op beledigingen. Omgaan met vijanden. Het zijn bekende problemen, die ook nu spelen. Het zijn problemen die ook aan de orde waren.

Toen de verrezen Heiland een aantal van zijn 'andere schapen' op het Amerikaanse vasteland bezocht, besprak Hij dergelijke onderwerpen — net zoals Hij tijdens zijn zending in het Midden-Oosten had gedaan. In beide gevallen besprak Hij deze onderwerpen met de tien geboden en de wet van Mozes als referentiekader. Deze wetten had Hij

CARL HEINRICH BLOCH, DE BERGREDE, MET
TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM
IN FRIEDRICHSGONG (DENEMARKE).

meer dan duizend jaar eerder in de woestijn aan de geestelijk onvolwassen Israëlieten gegeven.

MOORD EN TOORN (MATTEÛS 5:21-24; 3 NEPHI 12:21-24)

De wet die in de woestijn Sinai werd gegeven, verbood moord. Maar de nieuwe wet van Jezus verbood zelfs 'op [een] broeder toornig' zijn (3 Nephi 12:22). Het is interessant dat er in tegenstelling tot sommige bijbelvertalingen zowel in het Boek van Mormon als in de bijbelvertaling van Joseph Smith geen melding wordt gemaakt van de woorden 'zonder reden'. Onder de hogere wet is er geen enkele reden om kwaad te worden.

Als we onszelf toestaan om kwaad te worden, kunnen we tegen of over anderen onvriendelijke dingen voelen of zeggen. Christus heeft ons voor dergelijk gedrag gewaarschuwd, in het bijzonder wat betreft de woorden *duwaas* en *raka*. Dat waren woorden die in het Grieks en het Aramees uitdrukking gaven aan verachting en bespotting. Tegenwoordig worden er misschien andere woorden gebruikt. Maar het beginsel blijft hetzelfde. Of we dergelijke woorden in boosheid of als spot gebruiken, dergelijk gedrag is niet in overeenstemming met de evangelische visie op de waarde van een ziel.

Woede is schadelijk voor de geest van alle betrokkenen, maar vooral voor de overtreder die 'in gevaar van [Gods] oordeel zal zijn', 'in gevaar [...] van de raad', en 'in gevaar [...] van het helse vuur' (3 Nephi 12:22). *De raad* is in dit voorbeeld waarschijnlijk een disciplineaire raad, net als het Sanhedrin in Jeruzalem.

Jezus heeft gezegd: 'Daarom, indien gij tot Mij zult komen, of zult verlangen tot Mij te komen, en indachtig wordt, dat uw broeder iets tegen u heeft —

'Gaat dan tot uw broeders, en verzoekt u eerst met uw broeder, en komt dan tot Mij met vol voornemen des harten, en Ik zal u ontvangen' (3 Nephi 12:23-24).

De Heer gebiedt ons om diep in ons hart te kijken als we tot Hem willen komen. En als we dan merken dat we op te een of andere manier schuldig zijn aan kwaadheid of minachting ten opzichte van een ander, of die persoon ons nu heeft beschuldigd of niet, dan moeten we het goedmaken, onze verontschuldigen aanbieden en om vergeving vragen. Alleen op die manier kunnen we ons

op de ontvangst van de Heer voorbereiden. Als we het niet goedmaken, laten we niet zien dat we 'vol voornemen des harten' zijn, en is de belofte dat de Heer ons zal ontvangen, niet geldig.

Geen moord plegen lijkt een gemakkelijk gebod in vergelijking met de nieuwe wet van de Heiland. Maar Hij heeft beloofd ons te helpen, als wij ernaar streven een beter karakter te ontwikkelen.

'KOM VLUG MET UW TEGENPARTIJ TOT EEN VERGELIJK' (MATTEÛS 5:25-26; 3 NEPHI 12:25-26)

Vaak wordt gezegd dat met deze zinnen bedoeld wordt dat we ons met onze vijanden moeten verzoenen om strijd, rechtszaken en vervolgingen te voorkomen. We moeten vreedstichters zijn — 'vriendelijk, gezeggenlijk, vol van ontferming' (Jakobus 3:17). We moeten zelfs wereldse pijn en oneerlijkheid over ons heen laten komen. Als we dat doen, zal dat bevorderlijk zijn voor het goede werk (zie 1 Petrus 2:12-23; 3:13-17; 4:12-19). We mogen de waarheid en onze rechtschapen doelen uiteraard niet op het spel zetten in onze pogingen om in vrede met onze medemensen door het leven te gaan.

Ook mogen we Satan niet toestaan om ons te misbruiken. Zijn doelstellingen zijn duidelijk: hij wil ons grijpen (zie 3 Nephi 12:25) en ons net zo ellendig maken als hij zelf is (zie 2 Nephi 2:27). Moeten we vlug met *deze* tegenstander tot een vergelijk komen? Zouden we dan niet in zijn greep komen?

Tot een vergelijk komen, betekent dat we iets overeenkomen of beslissen. We moeten in dat geval snel beslissen wat voor relatie we met de tegenstander zullen hebben. Hoe sneller we dat beslissen, hoe minder kans we hebben dat hij ons met zijn ziele zal misleiden.

In Jakobus staat: 'Bied weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden' (Jakobus 4:7). In het Boek van Mormon staat dat het woord van God 'alle geslepenheid, en lagen en listen van de duivel zal uiteenslaan' (Helaman 3:29). De Heer heeft het volgende bevestigd: als wij naar de woorden van de profeten luisteren, zal Hij 'de machten der duisternis voor [ons] verspreiden' (Leer en Verbonden 21:6). De Heer heeft ook gezegd dat wij,

als wij naar de inspiratie van de Geest van God luisteren, niet zullen 'worden verleid door boze geesten, of leerstellingen van duivelen, of door de geboden van mensen' (Leer en Verbonden 46:7).

De verleidingen van de duivel weerstaan, de Schriften zorgvuldig bestuderen, naar de influisteringen van de Heilige Geest luisteren, en gehoor geven aan de woorden van de hedendaagse profeet zijn belangrijke zaken die wij snel kunnen beslissen, zodat we in staat zijn om met onze tegenstanders tot een vergelijk te komen. En dan maakt het geen verschil of het kwaadaardige duivels of schijnbaar ongevaarlijke mensen zijn.

**OVERSPEL EN BEGEERTE (MATTEÛS 5:27-30;
3 NEPHI 12:27-30)**

Overspel is altijd een ernstige zonde geweest. Maar in de nieuwe wet leert de Heer ons een hogere norm: zuiverheid van hart en geest. 'Wie een vrouw aanziet om

haar te begeren, die heeft alreeds overspel in zijn hart gepleegd' (3 Nephi 12:28). Wie schuldig is aan een van deze zonden, moet zich volledig bekeren om de Geest van de Heer te kunnen ervaren.

Wat wordt er eigenlijk bedoeld met iemand 'begeren' of 'overspel in [je] hart' plegen? Begeerte wordt in een Amerikaans woordenboek gedefinieerd als 'seksueel, vaak intens of onbeheerst verlangen.'¹ In de Schriften heeft het hart te maken met het innerlijke en het wezen van een persoon — zijn of haar werkelijke doel en verlangen (zie Spreuken 23:7). Als iemand daadwerkelijk overspel met de begeerde persoon pleegt, is hij of zij overspelig.

Maar als iemand niet daadwerkelijk overspel pleegt, maar wel aan de verleiding onderhevig is? In deze wereld vol onzedelijke invloeden, zijn dergelijke verleidingen een dagelijks probleem. Hoewel we niet alle invloeden kunnen vermijden, kunnen we wel aan de Heer vragen of

We moeten
vredestichters
zijn en zelfs wereldse
pijn en oneerlijkheid
over ons heen laten
komen. Als we dat
doen, zal dat bevorder-
lijk zijn voor het goede
werk. We mogen de
waarheid en onze
rechtschapen doelen
uiteraard niet op het
spel zetten.

Hij ons wil bijstaan in het beheersen van onze gedachten. We kunnen bewust verleidelijke situaties vermijden en ons tegen verleidingen verzetten. In plaats van ongepaste gedachten te laten voortduren — en te voeden — kunnen we ze door middel van een gebed of een opbouwende lofzang van ons afzetten en onze gedachten bewust een positieve richting geven.

Als we onszelf in overspelige situaties voorstellen, kan dat onze gedachten, ons hart en ons gedrag beïnvloeden. Dr. Maxwell Maltz heeft het verband aangegeven tussen onze gedachten en ons zenuwstelsel: 'Experimentele en klinische psychologen hebben zonder enige twijfel vastgesteld dat het zenuwstelsel van de mens geen onderscheid kan maken tussen een daadwerkelijke ervaring en een *gedetailleerd fantasiebeeld*.¹²

Als u uw gedachten beheerst en 'geen van deze dingen in uw hart laat komen', neemt u 'uw kruis' op (3 Nephi 12:29–30). Jezus heeft gezegd dat wij ons kruis opnemen

als wij onszelf goddeloosheid en wereldse begeerten ontzeggen. Als we dat doen, kunnen we echt rein van hart worden.

ECHTSCHIEDING (MATTEÛS 5:31–32; 3 NEPHI 12:31–32)

Jezus heeft gezegd: 'Een ieder die zijn vrouw zal verstoten, tenzij wegens hoererij, maakt, dat zij overspel pleegt; en wie haar, die gescheiden is, huwt, pleegt overspel' (3 Nephi 12:32).

Deze tekst roept vragen op. Waarom is de vrouw die 'verstoten' wordt, of de man die later met haar trouwt, schuldig aan overspel? Zij kan het onschuldige slachtoffer van een onrechtschapen echtgenoot zijn. En hoe wordt deze instructie tegenwoordig uitgelegd? Waarom krijgen leden van de kerk toestemming om te scheiden, ook als er geen seksuele overtredingen in het spel zijn. En waarom mogen ze hertrouwen, zelfs in de tempel, zonder van overspel beschuldigd te worden?

De Heer heeft gezegd dat echtscheiding wordt toegestaan vanwege 'de hardheid uwer harten'. Door zijn hogere wet wordt nederigheid en een nieuwe geest in persoonlijke relaties aangemoedigd.

Die vragen zijn niet gemakkelijk te beantwoorden. Er zijn geen verslagen beschikbaar met instructies van de Heiland aan de Nephieten. Er is echter informatie te vinden in de Bijbel en in verklaringen van hedendaagse profeten.

Over eerlijkheid kunnen we iets in Marcus vinden. Hij schrijft dat de discipelen Hem opnieuw naar die zaak vroegen na het gesprek tussen Jezus en de Farizeeën over echtscheiding, toen Jezus en de discipelen thuis waren gekomen. De Heiland antwoordde:

‘Wie zijn vrouw wegzendt en een andere trouwt, pleegt echtbreuk ten opzichte van haar; ‘en indien zij haar man verlaat en een ander trouwt, pleegt zij echtbreuk’ (Marcus 10:10–12).

Ziet u dat in dit geval de schuld van het overspel bij de man of de vrouw ligt die de ander wegstuurt, en niet bij degene die is weggestuurd? We kunnen ons afvragen wat de Heiland ‘thuis’ nog meer aan zijn discipelen heeft verduidelijkt.

Het antwoord van de Heiland aan de Farizeeën is ook interessant. Zij stelden de lering van Jezus over echtscheiding aan de kaak, omdat die van de wet van Mozes afweek. ‘Hij zeide tot hen: Mozes heeft u met het oog op de hardheid uwer harten toegestaan uw vrouwen weg te zenden, maar van den beginne is het zo niet geweest’ (Matteüs 19:8). Het was geen compliment aan het adres van de Israëlieten dat hun werd toegestaan een lagere norm te hanteren dan God ‘van den beginne’ had bedoeld. De lagere norm werd vanwege ‘de hardheid uwer harten toegestaan.’

Houdt dat in dat God zijn normen aan de gewilligheid van zijn kinderen aanpast? Ouderling Ezra Taft Benson heeft daar iets over gezegd:

‘God werkt door middel van stervelingen die zich op verschillende niveaus van geestelijke ontwikkeling bevinden. Soms geeft Hij tijdelijk toe aan hun onverstandige verlangens. Hij laat hen dan van hun eigen negatieve ervaringen leren. Sommige mensen noemen dat het “beginsel van Samuël”. De Israëlieten wilden niet als de andere landen een koning (. . .) De Heer waarschuwde het volk bij monde van Samuël voor de gevolgen. Desondanks wilden ze een koning. Toen gaf

God hun een koning en liet hen lijden. (. . .) God had het graag anders gezien, maar binnen bepaalde grenzen komt Hij aan de verlangens van de mens tegemoet. Slechte ervaringen zijn een harde leerschool die alleen dwazen zullen blijven bezoeken (zie 1 Samuël 8).

‘In onze pogingen om de wereld na te bootsen, streven we soms de valse onderwijskundige, politieke, muzikale en modieuze ideeën van de wereld na. Nieuwe wereldse normen krijgen de overhand. Na verloop van tijd breken die normen langzaam maar zeker weer af, en uiteindelijk zal na veel pijn en lijden, een nederig volk openstaan voor een hogere wet.

‘Deze geleidelijke normverlaging ten spijt is het aan de rechtvaardigen om de hoogst mogelijke normen na te leven. Ze moeten anderen die normen niet opdringen, maar zich geduldig voorbereiden op betere tijden die zeker zullen komen.’³

Ouderling Bruce R. McConkie heeft dit beginsel op echtscheiding toegepast: ‘Echtscheiding is geen onderdeel van het evangelie. (. . .) Maar omdat de mens niet altijd in overeenstemming met de normen van het evangelie leeft, staat de Heer echtscheiding toe — afhankelijk van de geestelijke stabiliteit van de betrokken personen. (. . .) Onder de meest ideale omstandigheden zou echtscheiding niet worden toegestaan als er geen seksuele zonde in het spel was. Tegenwoordig wordt echtscheiding, in overeenstemming met de wettelijke bepalingen, toegestaan. De gescheiden personen krijgen van de kerk toestemming om opnieuw te trouwen, zonder de aanklacht van onzedelijkheid die onder de hogere wet van toepassing zou zijn.’⁴

Als we niet in staat zijn om de hogere wet na te leven, geeft de Heer ons soms een lagere norm, een wet van de ‘tuchtmeester’ (Galaten 3:24). Maar strikte gehoorzaamheid aan deze wet is niet ons doel, en is ook niet voldoende om onze verhoging te ontvangen (zie Mosiah 3:13–17; 12:31–33; 13:28–35). De lagere wet is een tijdelijke oplossing, een minimale norm, om ons op de volledige wet van Christus voor te bereiden. Een ieder die de verhoging wil ontvangen, moet door middel van bekering en gehoorzaamheid iemand

worden die het verlangen en de motivatie heeft om 'de wet van een celestiaal koninkrijk' (LV 88:22) na te leven.

Er kunnen nog veel meer eerlijke vragen over echtscheiding worden gesteld, vooral met betrekking tot bepaalde omstandigheden. Hoewel niet al dergelijke vragen in de Schriften beantwoord worden, staan we er niet helemaal alleen voor. Joseph Smith heeft gezegd: 'Openbaring, aangepast aan de omstandigheden waarin de kinderen van het koninkrijk zijn geplaatst' is het 'beginsel waarop het hemels bestuur is gevestigd'.¹⁵ Dergelijke openbaringen worden door middel van de bevoegde dienstknechten van de Heer gegeven. Zij worden geleid om richtlijnen en werkwijzen ten behoeve van de kerkleden vast te stellen. Als we naar de profeten luisteren, zal de Heer ons 'voortleiden' naar 'de rijkdommen der eeuwigheid' (LV 78:18).

EEN EED ZWEREN (MATTEÛS 5:33-37; 3 NEPHI 12:33-37)

Er werd van de mensen in de tijd van Mozes verwacht dat zij hun eed niet zouden breken. Dat betekent dat niemand een eed kon intrekken of niet nakomen. Iedere gezworen eed moest worden nagekomen alsof deze aan de Heer zelf was gezworen. Volgens dat systeem zwoeren sommige mensen haastige en dwaze eden.

De Heer heeft een betere methode aangegeven. We hoeven geen eed te zweren om ons woord gestand te doen. We moeten eerlijk ons woord geven of onze goedkeuring of afkeuring duidelijk maken — *ja* betekent ja, en *nee* betekent nee. Ouderling James E. Talmage heeft de geest van de instructie van de Heer als volgt samengevat: 'Matigheid in het spreken, besluitvaardigheid en eenvoud werden aanbevolen; en krachttermen, godslasterlijke taal en eden moesten achterwege blijven'.¹⁶

Het is belachelijk om een eed te zweren waarbij we de hemel, de aarde of ons eigen hoofd als onderpand gebruiken 'want gij kunt niet één haar wit of zwart maken' (3 Nephi 12:36). Over dergelijke zaken hebben wij geen zeggenschap — alleen God. Alle eden zijn daarom afhankelijk van God, en we kunnen Hem niet binden met onze ongeïnspireerde beloften.

GEEN WRAAK NEMEN (MATTEÛS 5:38-42; 3 NEPHI 12:38-42)

De Heer heeft de wet van vergelding ingetrokken, die Hij eeuwen eerder aan de geestelijk onvolwassen Israëlieten had gegeven (zie Exodus 21:23-25). In plaats van 'oog voor oog, tand voor tand' (vers 24), moeten wij de andere wang toekeren. We moeten meer doen dan de wet van ons vereist: de tweede mijl gaan, en mensen die iets willen lenen niet afwijzen.

Is dit een oproep om altijd aan alles en iedereen toe te geven? Hoe letterlijk en in hoeverre moeten we deze instructies tegenwoordig toepassen? Mogen we onszelf dan niet verdedigen als iemand ons lichamelijk iets wil aandoen — of ons wil doden? In de Leer en Verbonden staat dat 'alle mensen gerechtvaardigd zijn om zichzelf (. . .) tegen ongewettigde aanvallen en aanmatigheden van alle personen in tijden van nood te verdedigen, wanneer er geen direct beroep op de wet kan worden gedaan en hulp worden verleend' (Leer en Verbonden 134:11).

We kunnen bij ieder voorbeeld van de Heiland soortgelijke vragen stellen en teksten aanhalen. Maar hoe kunnen we weten wat we in dergelijke omstandigheden kunnen doen? De antwoorden staan ter beschikking aan hen die tot Christus komen (zie Moroni 10:32) en die 'de poort (. . .) ingaan', 'de Heilige Geest' ontvangen, die 'u alles zal tonen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:5). Deze geweldige belofte is beschikbaar voor alle mensen die 'de Zoon (. . .) navolgen, met vol voornemen des harten, zonder huichelarij en bedrog voor God, maar met een oprecht hart' (2 Nephi 31:13).

ONZE VIJANDEN LIEFHEBBEN (MATTEÛS 5:43-47; 3 NEPHI 12:43-45)

De uitspraak 'dat gij uw naaste zult liefhebben en uw vijand haten' (3 Nephi 12:43) is duidelijk geen citaat uit de Bijbel of het Boek van Mormon. De Heiland heeft dit misschien uit andere geschriften gehaald, zoals de Dode-Zeerollen waarin de volgelingen werd geleerd om 'alle zonen des lichts lief te hebben' en 'alle zonen der duisternis te haten'.¹⁷

Maar wat de bron van dit denkbeeld ook mag zijn, de Heiland heeft ons geleerd dat wij onze vijanden moeten liefhebben 'opdat gij de kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemel is' (3 Nephi 12:45). Maar zijn we niet allemaal kinderen van onze hemelse Vader?

Hoewel God de Vader van onze geest is, zijn we nog op een andere manier zijn kinderen: 'Gode gewonnen zonen en dochteren' (Leer en Verbonden 76:24) door middel van de verzoening van Christus. Als we door de macht van de verzoening worden wedergeboren, worden we kinderen in de familie van God, en mede-erfgenamen met Christus van alles wat de Vader heeft. (Zie Romeinen 8:17; Leer en Verbonden 76:50-70; 84:36-38; 132:19-24.)

Om deze zegeningen te kunnen ontvangen, moeten we naastenliefde hebben, 'de reine liefde van Christus' (Moroni 7:47). Hoe kunnen we die liefde ontwikkelen? Die liefde is een gave van de Geest van God 'op allen, die

oprechte volgelingen zijn van zijn Zoon, Jezus Christus' (Moroni 7:48). De volgende woorden van de Heiland zijn van belang als wij ware volgelingen van Christus willen zijn: 'Zegent hen, die u vervloeken, doet wel aan hen, die u haten, en bidt voor hen, die u geweld aandoen en u vervolgen' (3 Nephi 12:44).

Als we dit alles oprecht nastreven, zullen we kunnen worden 'wedergeboren; ja, geboren uit God, van hun zinnelijke en gevallen staat tot een staat van rechtvaardigheid overgegaan zijnde, en door God verlost, worden zij zijn zonen en dochteren' (Mosiah 27:25). De liefde voor onze vijanden is een van de zegeningen die met de 'grote verandering' in ons hart samenhangt (zie Mosiah 5:2).

**UITNODIGING VAN DE HEILAND (MATTEÛS 5:48;
3 NEPHI 12:48)**

Ter afsluiting van dit gedeelte van de bergrede heeft Jezus herhaald dat de oude wet door zijn komst was

De Heer heeft gezegd dat we zelfs onze vijanden moeten liefhebben. De liefde voor onze vijanden is een van de zegeningen die met de 'grote verandering' in ons hart samenhangt.

vervuld, en dat er nu een nieuwe, hogere wet van kracht was om ons in onze relaties met anderen te leiden.

Daarna volgt zijn aanmoediging om volmaakt te worden, zoals Hij en de Vader volmaakt zijn. Er zijn twee belangrijke verschillen in de woorden in Matteüs 5:48 en in 3 Nephi 12:48. Ten eerste: In Matteüs wordt alleen de Vader als volmaakt aangeduid, terwijl in 3 Nephi ook de Heiland genoemd wordt. De reden kan zijn dat toen Matteüs zijn verslag schreef, en de Heiland nog op aarde was, Christus nog niet was herrezen en nog niet in het celestiale koninkrijk was vervolmaakt.

Ten tweede: In het verslag van Matteüs wordt ons geboden volmaakt te zijn. Maar in 3 Nephi is het meer een uitgesproken verlangen van de Heer: 'Daarom zou Ik willen dat gij volmaakt zoudt zijn' (vers 48).

Het is een fascinerende gedachte dat het uiteindelijk mogelijk zal zijn om volmaakt te worden, en dat de Heiland ons daartoe aanmoedigt. Ook de aanmoediging

van koning Benjamin is boeiend en vertroostend: 'En ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat. En verder is het nuttig, dat hij naarstig zij, opdat hij daardoor de prijs moge behalen; daarom moeten alle dingen in orde geschieden' (Mosiah 4:27). □

NOTEN

1. Merriam-Webster Dictionary (1974), 'Lust'.
2. *Psycho-Cybernetics: A New Way to Get More Living Out of Life* (1960), blz. XI.
3. *Speeches of the Year*, 1974, blz. 304–305.
4. *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen (1966–1973), deel 1, blz. 547.
5. *Leringen van de profet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 231.
6. *Jesus de Christus*, blz. 175
7. G. Vermes, *The Dead Sea Scrolls in English*, derde editie (1987), blz. 62.

Jezus heeft de oude wet vervuld, en een nieuwe, hogere wet ingesteld om ons in onze relaties met anderen te leiden.

HARRY ANDERSON, JESUS, CHRISTUS, DETAIL

President Hinckley wijd de tempel in Madrid in

Gerry Avant

Slechts dertig jaar nadat de eerste zendingen in Madrid arriveerden om het herstelde evangelie van Jezus Christus te prediken, heeft president Gordon B. Hinckley van 19 tot en met 21 maart 1999 de 56ste tempel van de kerk ingewijd.

'Het is geweldig om de enorme groei van het werk te aanschouwen', zei president

Hinckley tegen de media over de groei van de kerk in het algemeen en vooral op het Iberisch schiereiland. 'Wie had een paar jaar geleden ooit durven dromen dat we een tempel in Madrid zouden krijgen? Of dat we een tempel in Ghana, in Suva (Fiji) en op veel andere plaatsen zouden hebben?'

President Hinckley presideerde de inwij-

Leden komen uit de Madrid-tempel na een van de inwijdingsdiensten.

FOTOGRAFIE: GERRY AVANT, NIEUWS VAN DE KERK

dingsdiensten. Hij en zijn eerste raadgever, president Thomas S. Monson, wisselden elkaar af in het leiden van de verschillende bijeenkomsten, het uitspreken van de inwijdingsgebeden en het toespreken van de aanwezigen die voor de inwijding van dit nieuwe huis des Heren waren bijeengekomen.

Verspreid over tien inwijdingsdiensten waren er bijna tienduizend leden gekomen. Deze tempel is bestemd voor een gebied met tachtigduizend leden in Spanje, de Canarische Eilanden, Portugal en de ring Bordeaux (Frankrijk).

Ook aanwezig waren ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, ouderling David E. Sorensen van het Presidium der Zeventig, die als algemeen bestuurder van de afdeling tempelwerk werkzaam is, en ouderling F. Burton Howard van de Zeventig, die lid van het presidium van het gebied Europa-West is.

Aan de vooravond van de inwijding vertelde president Hinckley het een en ander over de geschiedenis van Spanje. Hij had het over de moeilijkheden waarmee de vroegere leden te kampen hadden. De eerste gemeente in Madrid, die voornamelijk uit Amerikaanse militairen en zakenlui met hun gezin bestond, werd op de eerste zondag in februari 1968 georganiseerd – een jaar nadat de godsdienstvrijheid in Spanje was geïntroduceerd.

President Hinckley zei dat er over de hele wereld pioniers zijn, en dat de leden op het Iberische schiereiland geen uitzondering zijn. 'Er zijn geweldige mensen die heldhaftige beslissingen hebben genomen om de kerk te steunen, lid van de kerk te worden en deel van deze geweldige organisatie uit te maken', zei president Hinckley. 'Het is geweldig om dat overal ter wereld te zien gebeuren. Ook hier bevinden zich pioniers,

en er zullen altijd pioniers zijn die het verleden van zich afschudden, de mantel van rechtvaardigheid aantrekken en de beginselen van het herstel de evangelie naleven.'

President Hinckley zei dat hij Spanje en Portugal voor het eerst in 1955 had bezocht, toen hij voor de inwijding van de Zwitserse tempel naar

De grote Madrid-tempel heeft vier begiftigingszalen en vier verzegelkamers.

Europa was gekomen. Hij sprak ook over de aankomst van de eerste zendingen in Spanje, in 1969. 'Er waren leden die het moeilijk hadden', zei hij. 'Ik vind het een wonder om te zien wat er de afgelopen dertig jaar gebeurd is – de kracht van het werk, dit geweldige gebouw, het prachtige ringgebouw, het opleidingsinstituut voor zendingen en de andere faciliteiten (...).

'Het werk is zwaar en moeilijk. Zendingswerk is nergens gemakkelijk. Dit is een van de plaatsen waar niet veel mensen lid van de kerk worden, maar er heeft in de loop der jaren een gestadige groei plaatsgevonden (...) op dit Iberische schiereiland – in Spanje en Portugal – en Zuid-Frankrijk.'

Hij sprak ook over het bezoek dat hij met ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen in 1992 aan Spanje had gebracht om de locatie voor deze tempel uit te zoeken. 'Toen president Ballard en ik (...) voet op deze grond zetten, konden we ons geen voorstelling maken van hoe alles er nu uitziet. We dachten toen aan een tempel en een ringgebouw. (...) Maar het was duidelijk dat dit de locatie voor de tempel moest worden.'

President Monson zei: 'We hebben de behoefte aan een tempel op het Iberische schiereiland al lang onderkend. Ik ben uitermate blij dat ik met president Hinckley en de anderen aan de inwijding van deze prachtige Madrid-tempel mag deelnemen. Ik vind dit een van de mooiste tempels die we gebouwd hebben. De architecten zijn bij het ontwerp geïnspireerd, en de bouwlieden hebben een prachtig bouwwerk afgeleverd.

'De bevolking van Spanje en Portugal heeft lang moeten wachten tot de zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in het land werden toegelaten om het evangelie van Jezus Christus te prediken. Het was geen gemakkelijke weg, en het heeft ook lang geduurd. Maar stap voor stap zijn de voorbereidingen getroffen, totdat de wetten van het land zodanig werden aangepast dat er godsdienstvrijheid ontstond. (...)

'De groei van de kerk is geweldig geweest. Binnen dertig jaar hebben we nu ringen van Zion, talrijke zendingengebieden en een volk dat op de verordeningen van de tempel is voorbereid. Een van mijn diepste gevoelens over deze inwijding heeft misschien te maken met de enorme afstanden die sommige leden hebben moeten afleggen om, ondanks hun schaarse middelen, toch de inwijding van deze tempel bij te wonen. □

Lit Church News van 27 maart 1999

Landelijke volleybaldag 1999 te Groningen

Op 24 april, een mooie zaterdag, togen zo'n 15 juniorenteams, 17 dames-teams en 27 herenteams met hun supporters naar de Martinihal in Groningen om uit te maken wie de sterkste volleyballers zijn van Nederland. Het leukste onderdeel van die dag was natuurlijk de hernieuwde kennismaking met elkaar, na weer een jaar. Het sociaal en sportief aspect woog duidelijker zwaarder dan de rivaliteit van het winnen. Menig 'dikbebukte' ouderling sloeg naar een bewegend object in de lucht, oudere zusters schuwden een begynell niet, jongelui liepen desnoods tegen een muur aan

om de bal te 'halen', kortom, het was een feest om deze mensen in actie te zien.

Dankzij de perfecte organisatie (broeder De Jonge heeft wel een onderscheiding verdiend!) kon elke deelnemer een aanslag doen op zijn stramme spieren. Dat er uiteindelijk ook winnaars moesten komen (volgens een erkend supporter waren er alleen maar winnaars _) was een ander onderdeel van het geheel.

Bij de junioren kwam de wisselbeker dit jaar terecht bij de gemeente Assen, die de junioren van de wijk Groningen in de finale versloegen

met 19-12. Op de derde plaats kwam de gemeente Heerenveen.

De finale ging, wat de dames betreft, tussen het gecombineerde team van de wijk Haarlem en de gemeente IJmond en het team van de gemeente Heerenveen. Hier wonnen de dames van Haarlem/IJmond met 25-10. De derde plaats bij de dames was voor de wijk Apeldoorn. In de finale van de heren stonden oude bekenden tegenover elkaar, namelijk de gemeente Zwolle en de wijk Groningen. De Zwollenaren wonnen deze spannende finale met 9-8. Hier werden de volleyballers uit Den Haag derde.

Om 18.00 uur werden de bekers en taarten verdeeld; daarna kon de overvloedige energie tijdens de feestavond in de kerk van Groningen worden aangesproken.

De belangstelling was dit jaar zo groot, dat er nog een wachtlijst was van teams die graag mee wilden doen! Zelfs op het balkon van de Martinihal werden er wedstrijden gespeeld. Een duidelijk teken hoe populair dit evenement nog steeds is. □

Supporters uit Spijkenisse moedigen hun volleyballers aan.

Jan Weening

Het winnende herenteam van de gemeente Zwolle.

Het winnende damesteam Haarlem/IJmond.

Zusters en priesterschapsleiders krijgen goede raad tijdens algemene leidstersvergadering

Op dinsdag 4 mei was er in de kerk te Amsterdam een bijeenkomst voor de leidsters van de zustershulpvereniging, de jongevrouwen en het jeugdwerk uit de ringen Den Haag en Apeldoorn. Ook de ringpresidia, bisschoppen en gemeentepresidenten waren uitgenodigd, alsmede de hogeraadsleden die zich met deze hulporganisaties bezighouden. Ondanks het moeilijke tijdstip waren heel wat zusters en broeders naar Amsterdam gekomen.

Dat was ook beslist de moeite waard, want we werden toegesproken door zuster Patricia P. Pinegar, algemeen presidente van het jeugdwerk, en zuster Carol B. Thomas, raadgeefster in het algemeen presidium van de jongevrouwen. Ook ouderling F. Burton Howard van de Zeventig en diens echtgenote waren aanwezig en gaven ons goede raad.

Zuster Thomas sprak over de raden in de kerk. In de wijk- of gemeenteraad bespreken de presidentes van de

ZHV, het jeugdwerk en de jongevrouwen samen met de priesterschapsleiders de behoeften van de leden van de wijk of gemeente. Het is belangrijk dat de zusters daarbij aan het woord komen, om problemen waarvan zij op de hoogte zijn naar voren te brengen en om hun goede ideeën naar voren te brengen over de manier waarop de leden kunnen worden geholpen.

Ook is het belangrijk dat persoonlijke zaken vertrouwelijk worden besproken. 'Het is een tijd om te discus-

siëren, níet om te beslissen', zei zuster Thomas. 'Uiteindelijk neemt de bisschop (of gemeentepresident) de beslissing. Maar het is goed als hij ook heeft gehoord wat te zusters te vertellen hebben.'

Zuster Pinegar sprak over de driedelige zending van de kerk. We hebben als leden allen een taak daarin. We moeten roepingen aanvaarden en die goed vervullen, of het nu voor korte of lange tijd is. 'Maar onze belangrijkste roeping is: *ons eigen gezin versterken*. De hulporganisaties van de kerk kunnen ons helpen om dat goed te doen.'

We hebben eens een brief van de profeet gehad, waarin hij bepleitte: 'Geef uw b́este krachten aan de opvoeding van de kinderen en het on-

Zuster Howard (rechts) en haar tolk, zuster Marianne Kleijweg.

Er werd ruimschoots gebruik gemaakt van de gelegenheid om vragen te stellen.

derwijzen in het evangelie.' Het kost ons moeite en geduld om een gezin groot te brengen in de kerk. Maar er zijn ons grote zegeningen beloofd, als we dat doen.

We zullen grotere geestelijke kracht ontvangen, als we met ons gezin de Schriften lezen. We zullen tegen verleiding gewapend zijn als we vol geloof ons persoonlijk gebed en gezinsgebed houden. 'Er zullen veel problemen worden opgelost, zelfs voordat ze goed en wel begonnen zijn', heeft president Kimball gezegd.

Als we regelmatig gezinsavond houden, zal de liefde thuis groeien en zullen de kinderen gehoorzamer zijn. En we moeten ook gezinsraad houden, de vader moet alle gezinsleden bijeenroepen, en bij zo'n gezinsraad moeten de ouders even goed naar de mening van de kinderen luisteren als andersom.

Ouderling Howard sprak over ons doel om het gezin te versterken. Uiteindelijk zullen nog meer doelen daardoor worden bereikt, zoals tempelbezoek en zendingswerk. Ons uiteindelijke doel is eeuwig; we zijn nog niet volmaakt, maar we werken eraan. Onze hemelse Vader vertrouwt erop dat wij anderen helpen om bij Hem terug te keren.

Om acht uur werd een stilte van twee minuten in acht genomen in verband met de nationale dodenherdenking, en daarna werd het Wilhelmus gezongen. Vervolgens verspreiden de zusters zich over verschillende zalen, om over hun eigen organisatie te praten. De ZHV-leidsters en de bisschoppen en gemeentepresidenten konden de dingen die hen bezighielden onder leiding van zuster Howard bespreken. Waar het om gaat is, dat de wérkelijke behoeften van de zusters moeten worden gepeild. Soms kunnen we ze heel direct helpen, soms kunnen we ze alleen de weg wijzen.

Ouderling Howard gaf daar een

voorbeeld van. Een man die door slecht gedrag van een van zijn leiders grote problemen had ondervonden, was bij president Packer gekomen. Hij worstelde met de vraag of hij de persoon in kwestie moest vergeven, of hem voor het gerecht dagen. Ouderling Packer gaf hem tot drie maal toe de raad: 'Lees de Schriften.' Maar de man hield vol dat de kerk hem moest helpen, en eiste een direct antwoord op zijn vraag. Hij wou niet luisteren. Ouderling Packer zei naderhand: 'Ik probeerde hem naar het heilige bos te sturen, maar hij wilde niet.' Er zijn problemen die de kerk niet voor de leden kán oplossen. Ze moeten er zelf over bidden. Bid erover. Er zullen ook problemen zijn die in ons land anders worden opgelost dan in Amerika.

Zuster Howard besprak, hoe we aandacht moeten besteden aan de specifieke behoeften van het individuele lid. 'Bespreek hun problemen, bid erover en zoek een oplossing. Geef complimenten in het openbaar, maar zeg het iemand privé als er wat verbeterd moet worden.' De raden in de wijken en gemeentes zullen beter functioneren als er doelen worden gesteld en de vorderingen worden gemeten. Nog een paar tips: 'Houd geen lange vergaderingen, en vergader nooit zonder agenda. Begin op tijd en eindig niet laat.'

Zuster Pinegar wees op het doel van het jeugdwerk: de kinderen het evangelie van Jezus Christus te leren naleven. Het beste leren de kinderen dat thuis, maar het jeugdwerk kan daarin een belangrijke steun vormen. De leerkrachten moeten zich ervan bewust zijn, dat ze door hun voorbeeld en hun getuigenis een verandering in het leven van de kinderen te weeg kunnen brengen. Door over hun getuigenis te praten, kunnen ze de kinderen leren de Geest te voelen. Ook in het jeugdwerk moet Jezus Christus centraal staan. We moeten laten zien wat het betekent om een waar discipel te zijn: zijn woord leren kennen, zijn leer naleven en onderwijzen.

We zullen het meest bereiken als we de lessen goed voorbereiden, de kinderen laten voelen dat ze belangrijk zijn, en ons getuigenis geven. Een paar praktische punten: kinderen leren veel van rollenspel en kleine opdrachten. Vraag ze ook de lessen thuis te bespreken. Glimlach veel naar de kinderen en geef elk van hen persoonlijke aandacht. Onderwijs ook 'moeilijke' kinderen met liefde, stuur ze niet zomaar de klas uit als ze lastig zijn en laat ze niet alleen. Bedenk in moeilijke situaties: 'Wat zou Christus in dit geval doen?' □

Miriam Heijdemann en Joan Ahrens

Ringconferenties: grote aandacht voor zelfredzaamheid

In maart hebben de ringen Apeldoorn, Antwerpen, Den Haag en Rotterdam hun halfjaarlijkse conferentie gehad. Tijdens de zondagbijeenkomsten werden uiteenlopende onderwerpen besproken, maar de leidersvergaderingen op de zaterdagavond stonden alle in het teken van welzijnszorg en zelfredzaamheid. In opdracht van president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, werd aan dat onderwerp ruime aandacht besteed; de nadering van het jaar 2000 maakt het belangrijker dan ooit.

Werk zoeken, vinden en behouden

Werkloosheid is een van de grote problemen van onze tijd. Om de kans te vergroten dat we werk vinden of behouden, moeten we een goede opleiding volgen en in ons vak blijven doorleren.

Het is belangrijk om verschillende vaardigheden te ontwikkelen. Om problemen in de toekomst te voorkomen, moeten we goed met ons geld omgaan en ook aan ons pensioen werken.

Tijdens de conferentie van de ring Rotterdam getuigde president H.J.B. Falkena, eerste raadgever in het ringpresidium, met voorbeelden uit zijn eigen leven van de noodzaak van voorraadvorming en opleiding. Hij spoorde de aanwezigen aan zich niet langer afhankelijk te stellen van de werkgever waarbij men in loondienst is, maar zichzelf te bekwamen in het gekozen beroep.

‘Zekerheden behoren tot het verleden; meer dan ooit dient men te kunnen vertrouwen op eigen vaardigheden en staat de garantie van de verworven positie bij de werkgever onder druk.’ Door zelfstudie heeft president Falkena zijn kennis en vaardigheden uitgebouwd, wat erin heeft geresulteerd dat zijn laatste drie werkgevers hem hadden benaderd in plaats van lange en moeizame sollicitatieprocedures van zijn kant.

Schulden vermijden en sparen voor tijden van nood

President Van Damme, raadgever in het ringpresidium van de ring Apeldoorn, heeft als bankdirecteur veel ervaring met financiële aangelegenheden, maar zijn raad aan de leden is in feite dezelfde raad die de algemene autoriteiten ons al jaren geven: betaal uw schulden en bevrijd u zo van slavernij; werk hard om uw schulden te betalen; ga goed met voorspoed om, leg wat opzij voor slechtere tijden (denk aan Jozef in Egypte, die tijdens de ‘vette jaren’ een voorraad aanlegde voor de ‘magere jaren’); wees niet naijverig (‘Ik wil meer dan de buurman hebben’); wees ‘conservatief’ (het is duur om met elke mode mee te doen); wees geduldig (spaar voordat u iets koopt; betaal een **eerlijke tiende** – altijd!; ga sparen; leen **nooit**; zorg voor een **voorraad**).

Ook ouderling Rakow, die de ringconferentie te Apeldoorn namens het gebiedspresidium bezocht, sprak over het aanleggen van een voorraad en het vermijden van schulden. ‘Veel mensen kopen dingen die ze niet nodig hebben met geld dat ze niet hebben, om indruk te maken op mensen die ze niet eens mogen.’ De conclusie is duidelijk: geef niets uit dat u niet hebt, koop niet op krediet.

Zuster M. van Wermeskerken, eerste raadgeefster in het ZHV-presi-

dium van de ring, sterkte de aanwezigen in hun voornemen om zich spiritueel en materieel voor te bereiden op mindere tijden. Ouderling E. Husz, de bezoekende autoriteit tijdens die conferentie, kenschetste de beproevingen van de laatste dagen kenschetste en inventariseerde in hoeverre de aanwezigen hun jaarvoorraad op peil hadden. Hij waarschuwde de leden gehoor te geven aan de oproep van de kerkleiders om – zo men geen voorraad heeft – daar een prioriteit van te maken: begin met de voorraad voor een maand, dan voor drie maanden, en bouw zo verder uit.

Het jaar 2000 staat voor de deur

De technische middelen van tegenwoordig betekenen in veel gevallen een grote zegen, maar we zijn er ook afhankelijk van geworden. Intussen is vast komen staan dat sommige computerprogramma’s problemen zullen krijgen met de datum 9 september 1999 (afgekort: 9-9-99), en dat nog veel meer computers bij de overgang van het jaar 1999 naar het jaar 2000 niet goed zullen functioneren. Ook sommige andere apparaten zullen bij de jaarwisseling plotseling niet goed meer blijken te werken. Stel u de volgende mogelijkheden voor: de stroom valt uit, of er is nog wel stroom maar de computer bij de bank kan uw saldo niet vinden, zodat u geen geld kunt opnemen; de toevoer van gas stagneert, of de pomp van de verwarming werkt niet; de deuren van de winkels kunnen niet open, of ze kunnen wel open maar er komt geen nieuwe voorraad omdat er een computerstoring is bij het transportbedrijf.

De raad die ons wordt gegeven:

zorg voor een voorraad levensmiddelen, zeep, noodverlichting en brandstof die op zijn minst voor enkele weken toereikend is; zorg dat u vóór 1 januari 2000 voor langere tijd genoeg contant geld hebt om niet direct afhankelijk te zijn van banken of postkantoren.

Antwerpen

De voorjaarsconferenties van verschillende ringen werden door een van de gebiedszeventig bezocht. Niet die van Antwerpen, waar men zo'n bezoek nog tot de conferentie in september tegoed houdt. De ringconferentie werd op zaterdag 6 en zondag 7 maart in Antwerpen gehouden; de algemene vergadering vond plaats in het Metropolis-gebouw. De leden van het ringpresidium en andere uitgenodigde sprekers behandelden verschillende evangelie-onderwerpen.

Apeldoorn

De conferentie van de ring Apeldoorn was op 6 maart in Apeldoorn en op 7 maart in Zwolle. Tijdens de vergadering van priesterschapsleiders wees president Westra

erop, dat er weliswaar veel bereikt is, maar dat het huisonderwijs nog steeds moet worden verbeterd, en dat de leiders zich er nog meer voor moeten inzetten om de jeugd te versterken. Ook moeten meer jongemannen zich serieus op een zending voorbereiden. De bezoekende gebiedsautoriteit, ouderling Rakow, sprak over zendingswerk door de leden. Hij vertelde dat hij iemand met autopech een lift had gegeven, en de laatste minuten van de rit over het evangelie had gepraat. 'Naderhand bedacht ik: waarom heb ik de rest van de tijd aan onbelangrijke onderwerpen besteed, en ben ik niet eerder over de kerk begonnen?' Dat zal hem niet gauw weer overkomen.

De zondagbijeenkomst stond in het teken van het gezin. Een bijzonder onderdeel vormde de gezinspresentatie door de familie Stekkinger: alle gezinsleden hielden een korte toespraak, en samen zongen ze 'Looft nu allen onze Heer'. De voltijdzendingen zongen, ter gelegenheid van het naderende afscheid van hun zendingspresident; president Brewster zelf zong een lied tijdens zijn toespraak, en het ringkoor zong 'Ik voel

uw liefde, Heer' (uit *Kinderliedjes*) in een bewerking voor gemengd koor. Ook broeder Rakow sprak over het gezin, en herhaalde de raad om regelmatig gezinsavond en gezinsgebed te houden.

Den Haag

De ringconferentie van de ring Den Haag vond een week later plaats, op 13 en 14 maart. De bezoekende gebiedsautoriteit was ouderling Keith H. Hilbig. Hij had het over de pioniersgeest in de kerk, waarmee de leden in deze ring goed bekend moeten zijn: de ring Den Haag was de eerste ring die in een niet-Engelstalig land werd georganiseerd. De laatste jaren zijn van verschillende wijken nieuwe gemeenten afgesplitst; dat brengt de kerk letterlijk dichter bij de leden, maar brengt voor de leden in de betreffende plaatsen ook veel werk met zich mee. Uit kleine dingen kunnen grote voortkomen (zie Leer en Verbonden 64:33-34); als we alle 'kleine dingen' doen die nodig zijn, kan de kerk zodanig groeien dat ook de ring zelf zal worden gesplitst.

Ouderling Hilbig haalde ook het verhaal van Naäman aan, uit 2 Konin-

President Westra van de ring Apeldoorn aan het woord.

Ouderling Rakow spreekt over het gezin.

gen 5. Naïman moest zich zeven maal in de Jordaan onderdompelen om van zijn melaatsheid te genezen. Juist omdat het zo eenvoudig was, wilde hij het aanvankelijk niet proberen. Ook nu nog zijn er leden die de eenvoudige dingen die de kerkleiders ons leren, niet in hun leven toepassen, en daardoor zegeningen missen. Er zijn geen 'belangrijke' en 'minder belangrijke' geboden; als we een gebod dat ons niet zo belangrijk lijkt, niet onderhouden, ontzeggen we onszelf de zegeningen die erbij horen.

Rotterdam

„Broeders, ga naar huis en geef uw vrouw een zegen; geef uw kinderen een zegen.“ Met die opdracht besloot ouderling E. Husz, de bezoekende gebiedsautoriteit uit Wenen, zijn toespraak en daarmee het conferentie-weekend van de ring Rotterdam in het sfeervolle theater Kunstmin te Dordrecht. Op zaterdag 19 maart hadden de priesterschapsleidersvergadering en de algemene leidersvergadering plaatsgevonden. Op zondagmorgen opende de ringpresident, broeder J.D.T. Noot, de conferentie met een verwijzing naar Leer en Ver-

bonden 29:34-35, waarin de Heer aan-geeft dat al zijn geboden geestelijk en niet tijdelijk zijn. 'Laten wij meer acht geven op de geestelijke achtergrond van het Woord van wijsheid, en ons meer bewust worden van de geestelijke aspecten ervan', hield de ringpresident de leden voor.

Zuster M. Noot gaf als voorbeeld de musici die hun instrument stemmen met behulp van een stemvork, die altijd een zuiver geluid geeft. 'Als lid van de kerk dienen wij ons af te stemmen op de profeet.' Ook moedigde zij de aanwezigen aan meer te vasten, opdat het lichaam zich kan herstellen, maar minder te vasten waar het ons *geestelijk* voedsel betreft: 'Studeer als u daar maar even de gelegenheid toe hebt!' President Brewster, de scheidende zendingspresident, getuigde van zijn liefde voor Gods scheppingen en voor de mens in het bijzonder.

Zuster Husz vertelde van haar worsteling met de opdracht om in de Schriften te lezen. Na maanden van moeizaam lezen, trof zij op zekere dag het antwoord op een probleem dat haar al tijden bezighield. Na uren werd zij zich ervan bewust hoeveel

tijd zij al met grote gretigheid in de Schriften las en, verlangend naar kennis, verwijzingen opsloeg. Sindsdien is haar getuigenis gegroeid dat men voor elk probleem een antwoord vindt in de Schriften. Ouderling Husz moedigde de leden aan gehoor te geven aan de influisteringen van de Geest, gehoorzaam te zijn aan de leiders, ja, altijd positief te spreken over de leiders.

Hij besprak veel ervaringen uit zijn eigen leven. 'Ik probeer elke dag iets volmakter te worden; ik kan niet wachten op de eeuwigheid.' Bijzonder aandacht vroeg hij voor onze jongeren die opgroeien in grote verwarring: 'Bid voor hen en begeleid hen.' Tenslotte vroeg hij de aanwezige Melchizedeks-priesterschapdraggers om goede huisonderwijzers te zijn en hun eigen gezin te zegenen.

De geest werd ook versterkt door de klank van het ringkoor en het prachtige duet van zendingzuster Hunter en broeder Lutgens (uit de wijk Rotterdam 1). □

*Met dank aan Miriam Heijdemann,
Michael Stigter en Henri J.A.
Tenthof van Noorden*

Website voor genealogie in testfase

De kerk is onlangs met de testfase van een nieuw genealogisch programma op Internet begonnen: www.familysearch.org. Deze testversie staat ter beschikking van iedereen die toegang tot Internet heeft. Er zijn geen wachtwoorden voor nodig.

Als de testfase is afgesloten en de website officieel wordt aangeboden, zal de manier waarop mensen hun voorouders opsporen drastisch wijzigen. Gedetailleerde uitleg van de verschillende elementen en databan-

den van de website zal ook rond die tijd beschikbaar worden gesteld.

In ander nieuws over Internet heeft Dale Bills, woordvoerder van de kerk, gezegd dat de officiële website van de kerk – www.lds.org – gemiddeld tussen 200.000 en 250.000 bezoekers per dag heeft.

De website is momenteel in negentien talen beschikbaar. Er staat een archief van de algemene conferenties op, genealogische informatie, nieuws en statistieken. De overige informatie

variëert van de geschiedenis van de pioniers tot een interactief handboek voor het gezin. Er zijn bestelformulieren beschikbaar om een exemplaar van het Boek van Mormon of de videofilm *Eeuwig samen* te bestellen.

'We beschouwen Internet als een aanvullend communicatiemiddel waardoor we correcte, gemakkelijk toegankelijke informatie over de kerk kunnen verschaffen', zegt broeder Bills. □

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • AUGUSTUS 1999

Ouderling Claudio R. M. Costa van de Zeventig

Uit een interview van Janet Peterson

Ik ben in Santos (Brazilië) geboren. Die stad ligt aan het strand, 88 kilometer van São Paulo. Ik was de oudste van vier kinderen en ik moest op mijn achtste al gaan werken omdat mijn ouders heel arm waren. Hoewel ze geen lid van de kerk waren, leefden mijn vader en moeder bijna helemaal naar het evangelie en onderwezen ons ook daarin. Mijn vader dronk nooit alcoholische dranken. Hij was aardig tegen ons. Hij was een goede vader. We hielden elke avond gezinsavond, al noemden we het niet zo. Mijn vader en moeder leerden ons dat we eerlijk moesten zijn en moesten geloven in God, in Jezus Christus en in de verzoening. Iedere zondag gingen we naar de kerk.

Toen ik twaalf was, kwam ik op straat de zendingen tegen en nam ze mee naar huis. Mijn vader had een sterke band met een andere kerk, dus lieten we ons niet dopen. Toen ik zeventien was, verhuisde ik naar een andere stad. In de tijd dat ik daar woonde, kwamen de zendingen weer bij mijn ouders op bezoek en onderwezen hen en de andere kinderen. Zij lieten zich toen allemaal dopen.

Tien jaar later kwam ik weer een tijdje thuis wonen. Mijn vader was zendingsleider van de wijk en vroeg mij om samen met twee meisjes bij ons thuis naar de zendingenlessen te willen luisteren. De zendingen zeiden dat ik aan onze hemelse Vader moest vragen of Joseph Smith een profeet was. Daarom ging ik lezen, nadenken en bidden over Joseph Smith, veertien uur lang. Dat was zo'n bijzondere ervaring; die is mij heilig. Die avond las ik de geschiedenis van Joseph Smith in de

Parel van grote waarde twee keer. Ik bad heel veel en bleef de hele nacht op. De volgende morgen om 9 uur wist ik dat Joseph Smith een profeet was en dat het evangelie waar was.

Ik ging naar het huis van de zendingzusters en zei dat ik me wilde laten dopen. Ze legden uit dat ze me eerst zeven lessen moesten geven. Ik zei: 'Geef me die lessen nu direct maar. Ik wil me laten dopen.' En twee dagen later was het zover. Ik ging in de kerk direct aan het werk en las alles wat maar in het

Boven: In het leger, 18 jaar

Rechts: 7 jaar

Rechtsonder: 1 jaar

Links: Ouderling Costa met
zijn gezin

Portugees was uitgegeven. Ik genoot er ontzaglijk van en ik heb sindsdien altijd een sterk getuigenis gehad. De kerk en het evangelie zijn het belangrijkste van alles wat ik heb, met inbegrip van mijn gezin.

Ik houd van Joseph Smith. Ik houd van zijn hele leven. Na Jezus Christus heeft hij meer voor ons gedaan dan wie ook (zie Leer en Verbonden 135:3). Doordat ik zo'n duidelijk antwoord kreeg op mijn gebeden over Joseph Smith, valt het mij gemakkelijk om de levende profeet te volgen. Ik heb op de eerste dag dat ik lid van de kerk was, al besloten dat ik alles zou doen wat de algemene autoriteiten me zouden vragen omdat zij ook profeten van God zijn.

Ik houd heel veel van president Kimball, die de profeet was toen ik me liet dopen. Hij heeft veel invloed op mijn leven gehad. Toen ik net lid van de kerk was, heb ik hem in São Paulo een hand gegeven. Dat ben ik nooit vergeten. Tijdens een algemene conferentie vroeg hij de leden om geen schulden te maken. Ik besloot naar die raad te luisteren. In Brazilië hebben we met inflatie en veel financiële problemen te maken, maar ik heb nooit schulden gehad. Ik ben niet rijk en wij hebben het als gezin vaak moeilijk gehad maar het kwam altijd weer goed doordat we die wijze raad opvolgden.

In nog twee opzichten volgden wij de raad van onze leiders op. Wij

besloten onze kinderen gezond voedsel te geven zodat hun lichaam gezond bleef, en een goede opleiding zodat hun verstand helder zou zijn. Als gevolg hiervan kunnen onze kinderen allemaal goed leren. Onze oudste zoon van 17, Moroni, studeert aan de universiteit van São Paulo, een van de grootste en beste universiteiten in Zuid-Amerika.

Er hangt bij ons thuis een grote foto van president Hinckley. President Hinckley heeft mij als zendingspresident en als algemene autoriteit geroepen. Wij mochten met hem mee op zijn bezoek aan Brazilië. Wij houden van president Hinckley en steunen hem. Zijn woord is het woord van de Heer, en hij is een geweldig voorbeeld voor ons. Wij hebben zijn biografie gelezen. Het was prachtig om over zijn leven en voorbeeld te lezen, en te ontdekken wat hij allemaal voor de kerk heeft gedaan. Ik voel een bijzondere liefde voor hem, net zoals voor president Kimball — twee grote dienstknechten, twee grote profeten.

Ik heb een heel bijzondere vriend — het Boek van Mormon. Het is een grote hulp bij beslissingen. Ik

vind er de antwoorden in op mijn vragen. Ik heb het Boek van Mormon gebruikt in mijn zakenleven, in familierelaties, bij het helpen van de zendingen — bij alles in mijn leven. Ik ontvang inspiratie als ik over het leven van de profeten lees. Heel veel teksten in het Boek van Mormon raken mij diep. Een van mijn lievelingsteksten is Mosiah 3:19: 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat geweest sedert de val van Adam en zal dat voor eeuwig en immer zijn, tenzij hij zich aan de ingevingen des Heiligen Geestes overgeeft, en de natuurlijke mens afsterft en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Here, en wordt gelijk een kindeke, onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig zich aan alles te onderwerpen, wat de Here geschikt acht hem op te leggen, evenals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'

Ik las dat vers in de eerste week dat ik lid van de kerk was en ik heb geprobeerd ernaar te leven. Wij moeten allemaal proberen net zo zuiver te zijn als kinderen. Jullie zien de prachtige zoons en dochters van onze Vader in de hemel, en ik vind het heel fijn om met jullie in het jeugdwerk te zijn. Ik leer veel van jullie. De Heer heeft mijn vrouw, Margareth, en mij vier geweldige kinderen gegeven en ik leer veel van hen. Jullie behoren allemaal tot een wonderbaarlijke generatie. □

OP JEZUS GAAN LUKEN

Thuis een zendeling zijn

Elaine Cristina Padilha Sluzarski

Mijn vader is geen lid van de kerk, dus toen ik mij wilde laten dopen, sprak ik met hem en vertelde hem waarom ik mij toch zo graag wilde laten dopen en lid van De Kerk van

Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wilde worden. Uiteindelijk praatte hij met de zendingen en gaf mij toestemming. Ik liet mij op 8 juni 1997 dopen.

Ik dacht dat na mijn doop alles wel volmaakt zou zijn en dat ik nog meer van de kerkdiensten zou genieten. Maar dat was niet zo. Soms had ik geen zin om naar de kerk te gaan en daarom sloeg ik af en toe bijeenkomsten over. Op een zondag vroeg mijn moeder, die geen lid is, waarom ik niet naar de kerk ging. Ik zei dat ik de diensten saai vond. De week daarop vroeg ze mij om naar de kerk te gaan. Zelfs toen ik al in de kerk was, overwoog ik nog om weer naar huis te gaan, maar toen dacht ik aan de avondmaalsdienst, aan het avondmaal en aan alles wat ik zou missen als ik wegging. Ik besloot te blijven.

Ik was blij dat ik met mijn vader kon bespreken waarom ik me wilde laten dopen. Ik ben blij dat mijn moeder met me over de kerk praatte en me aanmoedigde om te gaan.

Nu wil ik mijn ouders, broers en zusjes helpen. Ik wil hun over het evangelie vertellen, maar hoe? Ik probeer een zendeling te zijn door een betere vriendin voor mijn huisgenoten te worden. Ik nodig ze uit voor bijeenkomsten en activiteiten; ik organiseer gezinsavonden; en natuurlijk vraag ik ze om het Boek van Mormon, de Bijbel en andere kerkboeken met me te lezen.

Als ik een echte vriendin voor de anderen ben, zullen zij het evangelie eerder willen ontvangen. Dat geloof ik best. □

*Elaine Cristina Padilha Sluzarski, 11 jaar,
wijk Gralha Azul,
ring Curitiba-Portão (Brazilië)*

HET DOOPGESPREK

Lisa H. Fernelius

FOTOGRAF: CRAIG DIMOND

Ik ben bang!' riep Adam terwijl hij met mama naar de kerk reed.

'Je hoeft er niet bang voor te zijn, jongen', stelde mama hem gerust.

'Maar wat gaat hij me vragen? En wat als ik het antwoord niet weet? Word ik dan nog wel gedoopt?'

'Je hoeft je helemaal geen zorgen te maken. Het is net zoals als de vader-zoongesprekken die je iedere maand hebt', antwoordde mama en parkeerde de auto.

'Maar waarom moet het in het kantoor van de bisschop?' vroeg Adam terwijl hij de autodeur dichtsloeg.

'Omdat alle jongens en meisjes daar voor hun doop een gesprek hebben. Daardoor begrijpen ze nog beter hoe belangrijk de doop is. En daardoor denken ze eraan dat de bisschop de priesterschapsleutels

heeft — de bevoegdheid om in onze wijk verordeningen te laten verrichten.

Adam en mama zaten in de gang. Al gauw ging de deur van de kamer van de bisschop open. 'Hallo', zei de bisschop vriendelijk. 'Adam, kom maar binnen. Ik heb mij de hele dag al op ons gesprek verheugd.'

Mama glimlachte bemoedigend naar Adam toen hij naar binnen ging.

Eerst praatten ze even over school. Toen vroeg de bisschop: 'Adam, houd je van Jezus?'

Adam knikte.

'Kun je me vertellen wat je doet om Hem te laten zien dat je van Hem houdt?'

'Ik wil me laten dopen net als Hij. En ik doe mijn best om een goed voorbeeld voor mijn vriendjes te zijn zodat zij meer over de kerk willen weten.'

'Heel goed. Verder nog iets?'

'Ik betaal tiende, ga naar de kerk en bid. En ik wil later op zending.'

'Geweldig! Je moet weten dat ik het ook fijn vind dat je lief en behulpzaam voor anderen bent', zei de bisschop nog. 'Dat is ook een belangrijke manier om te laten zien dat je van de Heiland houdt. Laten we Mosiah 18:10 even lezen. Daarin staat iets over de doop.'

Adam pakte het boek van de bisschop aan en las zorgvuldig: 'Nu, ik zeg u, indien dit het verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen om in de naam des Heren te worden gedoopt, als een getuigenis voor Hem, dat gij met Hem een verbond hebt gesloten, dat gij Hem wilt dienen en zijn geboden onderhouden, opdat Hij zijn Geest overvloediger over u moge uitstorten?'

'Adam, wil jij de Heer dienen en zijn geboden onderhouden?' vroeg de bisschop.

'Ja!'

'Dan ben je klaar om je te laten dopen.'

Ze stonden op. De bisschop gaf Adam een hand. 'Gefeliciteer! Ik ben heel, heel trots op je.'

'Dank je, pap', zei Adam lachend. □

SPEL: VOORBEREIDING OP DE TEMPEL

Marlene Thomas
ILLUSTRATOR: JERRY HARSTON

Instructies: Door dit spel zul je denken aan alles wat je moet doen voordat je naar de tempel gaat. Haal deze bladzijden voorzichtig uit dit tijdschrift. Plak ze op dun karton. Knip het spelbord en de spelkaartjes uit. Maak nog een stel spelkaartjes op een apart vel papier. Doe één stel spelkaartjes in een zakje.

Leg de andere spelkaartjes door elkaar zo op het spelbord dat alle vakjes bedekt zijn. Gebruik knopen, bonen

of stukjes papier als fiches. Neem om de beurt een spelkaartje uit het zakje en leg de fiches in de bijbehorende vakjes. Wie een rij vol maakt met fiches, horizontaal, verticaal of diagonaal, heeft gewonnen. Op die rij mogen fiches liggen van je eigen spelkaartjes of die van andere spelers. Als je het spel met meer dan drie spelers wilt spelen, kun je er beter door middel van kopieën nog een spel bij maken.

Geloof hebben in Jezus Christus	Een goed voorbeeld zijn	Een getuigenis van het evangelie verkrijgen	Naar de Heilige Geest luisteren	Mijn ring-, districts-, of zendingspresident steunen	Mijn bisschop of gemeentepresident steunen
De profeet volgen	Het woord van wijsheid naleven	De Heilige Geest ontvangen	Mij laten dopen	Naar het jeugdwerk gaan	De avondmaalsdienst bijwonen
Altijd bidden	Eerlijk mijn tiende betalen	De geboden onderhouden	Een gesprek met de bisschop of de gemeentepresident hebben	Een gesprek met de ring of zendingspresident hebben	Een tempelaanbeveling krijgen
Mijn gedachten en woorden rein houden	Van anderen houden	Eerlijk zijn	Lief zijn voor mijn huisgenoten	Het goede kiezen	Op een reine manier denken en handelen

SPEL: VOORBEREIDING OP DE TEMPEL

'Je moet zelf kiezen!'

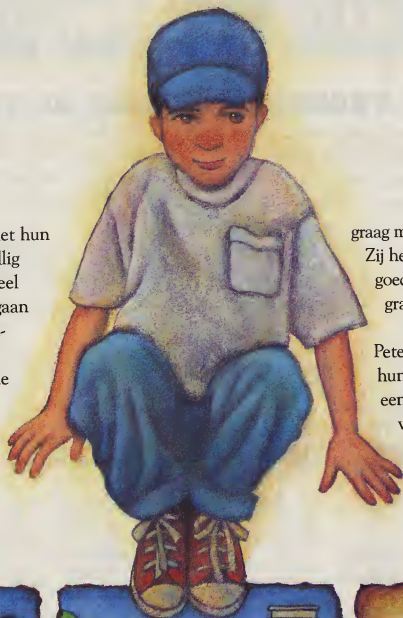
Carmen de Hernández

ILLUSTRATOR: FUMI KOSAKA

Yvonne en Peter wonen met hun ouders in een klein, gezellig huisje. Ze houden heel veel van elkaar. Elke zondag gaan

Yvonne en Peter naar het jeugdwerk en luisteren daar naar de verhalen van Jezus en wat Hij de mensen leerde.

Pas geleden is de familie Veldman in het grote huis naast Yvonne en Peter komen wonen. Yvonne en Peter spelen

graag met hun nieuwe buurkinderen. Zij hebben groter, duurder speelgoed. Daarom spelen ze ook heel graag met hun speelgoed.

Op een dag waren Yvonne en Peter samen in de speelkamer van hun buurkinderen. Peter stopte een autootje dat hij heel mooi vond, in zijn zak en zei tegen Yvonne: 'Niets zeggen, hoor. Zij hebben zoveel speelgoed. Ze merken het

vast niet als ik iets meeneem.'

'Peter, een van de geboden is: "Gij zult niet stelen" (Exodus 20:15). Weet je nog wat zuster Sneltling in het jeugdwerk zei?' vroeg Yvonne.

'Zuster Sneltling zei dat we onze hemelse Vader laten zien dat we van Hem houden en Hem willen gehoorzamen als we de geboden naleven', ging Yvonne verder.

Peter ging gewoon door met spelen. Hij deed

net alsof hij zijn zusje niet hoorde. 'Je moet zelf kiezen!' zei Yvonne tegen hem.

Na een paar minuutjes haalde Peter het autootje uit zijn zak en zette het terug. Hij lachte naar Yvonne.

Voordat ze die avond gingen slapen, hoorde Yvonne Peter bidden. 'Mijn Vader in de hemel,' zei hij, 'ik ben blij dat ik door de geboden tussen

goed en kwaad kan leren kiezen.' □

IK KAN MIJ AAN MIJN VERBOND HOUDEN

Sydney S. Reynolds

'Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5).

Een verbond is een belofte of afspraak. Een *verbond* met iemand sluiten betekent 'tot elkaar komen' of met elkaar verbonden worden door onze belofte of afspraak. Als we een verbond met onze hemelse Vader sluiten, laten we op een bepaalde manier zien dat we beloften hebben gedaan.

Bij onze doop sluiten we een van onze eerste verbonden met Hem. Door ons te laten dopen laten we Hem zien dat we zijn geboden willen onderhouden. Wij beloven dat wij de naam van Jezus Christus op ons nemen, dat wij Hem altijd indachtig zullen zijn en dat we zijn geboden zullen onderhouden. De Heer belooft ons dat wij zijn Geest altijd bij ons zullen hebben.

Als we de naam van Jezus Christus op ons nemen, worden we lid van zijn familie. Wij worden *christenen* genoemd. We zijn gewillig 'om te allen tijd als getuige van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen' (Mosiah 18:9). We willen doen wat Jezus Christus deed en Hem volgen.

Jezus heeft ons richtlijnen gegeven waardoor wij Hem beter kunnen volgen. Hij verwacht van ons dat wij van elkaar houden, elkaars lasten dragen, treuren met hen die verdrietig zijn en hen troosten die troost nodig hebben. Dat deed Hij ook toen Hij op de aarde leefde.

Altijd als we het goede kiezen, houden wij ons aan ons verbond en wordt ons geloof sterker. Wanneer we 's zondags aan het avondmaal deelnemen, hernieuwen we het verbond dat we bij onze doop hebben gesloten. Als we ons aan ons verbond houden, zal de Geest van de Heer bij ons zijn, en zullen wij later waardig zijn om naar de tempel te gaan en nog meer heel belangrijke verbonden met onze hemelse Vader te sluiten.

Instructies

Maak een film van je eigen verhaal. Plak bladzijde 13 op dik papier, vul de open ruimte in en knip de woordstroken en plaatjes uit. Kies één doopplaatje uit voor jouw film; knip langs de stippellijnen en gooi het plaatje dat je niet wilt gebruiken, weg. Maak één lange strook door de woordstroken en de plaatjes aan elkaar te plakken. Knip langs de stippellijnen op je beeldscherm zodat er twee gleuven ontstaan. Trek de lange strook langzaam door het beeldscherm om je verhaal te vertonen. Als je er een doorlopende filmrol van wilt maken, moet je de linker rand van het eerste scherm aan de rechter rand van het laatste scherm vastplakken.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Geef iedere klas een van de volgende vragen met tekstverwijzing. Laat ze hun teksten opzoeken en hun antwoord aan de rest van de kinderen vertellen. Vragen en verwijzingen: *Wie moet zich laten dopen?* (Johannes 3:5; 2 Nephi 31:5); *Waarom moet ik me laten dopen?* (Marcus 1:4; 16:16; Matteüs 3:15); *Hoe moet ik gedoopt worden?* (Vierde geloofsartikel; 3 Nephi 11:25–26); *Wanneer kan ik me laten dopen?* (LV 68:25); *Wat belooft ik bij mijn doop?* (LV 20:77; Mosiah 18:7–10; 21:35). Laat een ouder kind over de doop vertellen.

2. In 'Mijn evangelienomen' (zie de brochure Mijn prestatiedagen; De Ster, april 1999, blz. 8–9) staat hoe we ons kunnen voorbereiden om de tempel binnen te mogen gaan. Schrijf iedere norm op een afzonderlijk kaartje. Schrijf ook op afzonderlijke kaartjes voor iedere evangelienorm een situatie waarin die kan worden toegepast. Zet alle kaartjes achterstevoren tegen de muur aan. Laat de kinderen er steeds van ieder setje eentje omdraaien en proberen er een paar te vinden. Zet de bij elkaar passende kaarten naast elkaar neer. Voorbeeldsituaties: *De broer van mijn vriend houdt van heel harde muziek, en de teksten zijn afschuwelijk. Een meisje in mijn klas heeft me voor aanstaande zondag op haar verjaardagsfeestje uitgenodigd. Tom heeft wat geld laten vallen; hij zal deze twee kwartjes vast niet missen. Zing samen 'Ik krijg graag naar de tempel' (Kinderliedjes, blz. 99). □*

MIJN GELOOF WORDT STERKER
ALS IK HEILIGE VERBONDEN SLUIT
EN ME ERAAN HOUD

MAAK EEN FILM VAN JE EIGEN VERHAAL.

MIJN GELOOF WORDT STERKER ALS IK HEILIGE
VERBONDEN SLUIT EN ME ERAAN HOUD

IK, _____,
(SCHRIJF HIER JE NAAM)

SLUIT EEN

VERBOND MET DE

HEER ALS . . .

IK ME LAAT DOPEN

IK ME LAAT DOPEN

IK AAN HET AVONDMAAL DEELNEEM

IK NAAR DE TEMPEL GA

NIEMAND OM MA

Ellen Johnson (Naar een ware gebeurtenis)

Martin ging met zuster Langendijk naar de doopdienst van Suzan en Sara. Zuster Langendijk nodigde altijd de hele klas uit als een van hen zich liet dopen. Martin was blij dat zijn ouders er niet heengingen. Suzan en Sara zouden allebei door hun vader gedoopt worden. Als zijn ouders er bij waren, zou hij eraan herinnerd worden dat zijn vader hem niet zou dopen.

Hij was al bijna acht, maar hij keek niet zo erg uit naar zijn verjaardag. Hij maakte zich er alleen maar zorgen over. Soms voelde hij zich boos. Een verjaardag moest toch leuk zijn?

Het was fijn om met zuster Langendijk mee te rijden want ze praatte niet over zijn verjaardag. Ze praatte over Martins school, zijn vriendjes, zijn fiets en zijn poes.

Er was veel belangstelling voor de doopdienst.

MARTIN TE DOPEN

Er waren mensen uit de wijk en anderen waren waarschijnlijk familieleden van Suzan of Sara. Martin zag jeugdwerkleidsters, huisonderwijzers, leden van

de bisschop, vrienden en zelfs zendingen met onderzoekers.

Wel fijn dat ze er allemaal zijn, dacht hij. Ik vraag me af of ze er gewoon zijn omdat dat zo hoort. Martin dacht dat vooral ouders geïnteresseerd zijn in je doop. En als het een van je ouders of allebei niets kon schelen, was je heel eenzaam.

Martin luisterde naar een toespraakje over de doop. De spreekster zei dat Suzan en Sara nu belofden aan onze hemelse Vader gingen doen en dat Hij hun dan beloften deed. De zuster zei dat het bemoedigend is dat we een Vader hebben die zijn beloften altijd nakomt. Dat vond Martin ook, maar toch was hij nog verdrietig en bezorgd.

Hij stond dichtbij het doopvont zodat hij de doop goed kon zien. Daarna zag hij hoe Suzan en Sara de gave van de Heilige Geest ontvingen, en hij vroeg zich af of zij het prettig vonden om al die

handen op hun hoofd te hebben. Kenden ze al die mannen?

Na de dienst vroeg zuster Langendijk aan Martin: 'Heb je van de doopdienst genoten?'

'Ja', zei hij.

'Pieker je over je eigen doopdienst?' vroeg ze vriendelijk.

'Ja.'

'Waarom maak je je zo'n zorgen?'

Martin staaarde naar de grond. 'Omdat er niemand is om mij te dopen.'

Zuster Langendijk sloeg haar arm om Martin heen. Samen gingen ze in een rustig hoekje zitten. 'Heb je net bij de doop gehoord dat er gezegd werd "Van Jezus Christus' wege gemachtigd zijnde"?' vroeg ze.

Martin dacht even na. 'Ik geloof het wel.'

Zuster Langendijk legde uit: 'Van Jezus Christus' wege gemachtigd zijnde betekent dat je iets in zijn plaats doet, met zijn macht, om zijn wil te doen. Wie doopt, moet zijn macht hebben. Dat is zijn priesterschap. Het maakt eigenlijk niet uit wie het gebed uitspreekt en je in het doopwater onderdompelt, want

hij doet het in de plaats van Jezus Christus, en niet uit zichzelf.

'Wij zijn allemaal broeders en zuster, kinderen van onze Vader in de hemel. Wij zijn allemaal familie van elkaar. Al deze mensen zijn hier vandaag naar toegekomen

omdat ze blij zijn dat Suzan en Sara het gebod van de Heiland om zich te laten dopen gehoorzamen en beloven Hem te volgen. Alle broeders die bij de bevestiging stonden, willen hierdoor laten zien hoe blij ze zijn met het evangelie van Jezus Christus. Ieder

van hen zou het een hele eer vinden om Jezus Christus te vertegenwoordigen en jou te dopen. Voor jou is het alleen maar belangrijk dat je gehoorzaamt aan het gebod om je te laten dopen en de gave van de Heilige Geest te ontvangen.'

Dat begreep Martin, maar toch kwamen er tranen in zijn ogen. 'Maar ik wil dat mijn vader mij doopt.'

'Natuurlijk', zei zuster Langendijk. 'Ik wou ook dat dat kon. Ik kan je alleen maar zeggen dat ik heel veel van je houd en dat onze hemelse Vader nog veel meer van je houdt. En je bent niet de enige die niet door zijn of haar eigen vader gedoopt wordt. De Heiland zelf liet zich door Johannes de Doper dopen. Bekeerlingen worden vaak door zendelingen gedoopt.

Soms laten kinderen zich door hun oudere broer dopen. Je mag vragen wie je wilt als het maar een waardig priesterschapdrager is die tot priester geordend is of het Melchizedeks priesterschap heeft ontvangen. Praat er thuis maar eens met je moeder over.'

Martin knikte. Toen ging hij met zijn vriendjes praten. Hij was blij dat zo veel mensen echt om hem gaven. □

Het tempelplein in Madrid

Gerry Avant

'Prachtig', 'geweldig', 'indrukwekkend', 'inspirerend'. Keer op keer gebruikten de leden van de kerk dergelijke woorden om tijdens de inwijding van de Madrid-tempel hun gevoelens te uiten. Het was moeilijk om hun gevoelens onder woorden te brengen. De meeste mensen wie naar hun reactie werd gevraagd, begonnen te huilen.

Als de bezoekers na een inwijdingsdienst bleven napraten, vulde het plein rond de tempel zich met een mengelmoe van verschillende talen – voornamelijk Spaans, Portugees en Frans, maar ook Engels. Het tempelplein in Madrid wordt genoemd, had ook 'het plein van de reünie' kunnen worden genoemd. Vriendschappen werden hernieuwd en veel leden uit het tempeldistrict hadden de kans om met zendingen te praten die ooit in Spanje, Portugal en Frankrijk op zending waren geweest.

Veel mensen die voor het eerst het tempelplein betraden, stonden in stilte van de pracht van het witte, marmeren gebouw te aanschouwen en op te blikken naar het beeld van de engel Moroni op de torenspits.

De familie Dealba – vader Fernando, moeder Mari Carmen Leri, hun dochter Zuleika (14) en hun zoons Mario (12) en Jairo (8) – vond dat de inwijding een hoogtepunt in hun leven was. 'Het is moeilijk om deze dag te beschrijven', zei broeder Dealba, tweede raadgever in het presidium van de ring Madrid-Oost. "Indrukwekkend" is het enige woord dat me te binnen schiet. We hebben de profet gezien, naar toespraken geluisterd – het was een geweldige en opbouwende ervaring voor ons gezin.'

Carlos Terra, die het koor van de ring Porto-Zuid tijdens een van de inwijdingsdiensten heeft gedirigeerd, zei: 'Ik voel me uiterst nederig dat we deel van deze inwijding mochten uit-

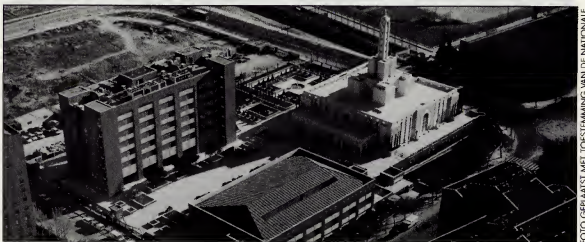
maken. De meeste koorleden hebben geen muzikale achtergrond, maar we hebben veel geoefend. We hebben ook naar opnamen van het Morris Tabernakelkoor geluisterd om inspiratie te krijgen, en we hebben iedere repetitie ons getuigenis gegeven. Iedereen heeft alles wat mogelijk was toegewijd om voor de Heer te zingen.'

Clark Hinckley en Craig Ward, twee van de eerste vier zendingen die in Spanje op zending zijn geweest, hebben de inwijding ook bijgewoond. 'In 1969 waren wij de eerste voltijdzendingen', zegt broeder Hinckley. 'Er was een gemeente die ongeveer een jaar eerder was georganiseerd. Alle leden waren Amerikanen, op twee uitzonderingen na: de Spaanse leden José Maria Oliveira, die zich in 1966 in Frankrijk had laten dopen en Angel Herrero, die zich ongeveer een maand daarvoor had laten dopen door studenten van de BYU die een

semester in Spanje hadden gestudeerd.' Broeder Hinckley prees de Amerikanen die de zendingen toen hebben geholpen. 'Mensen als Bill Fotheringham, die in Spanje voor Kodak werkte, heeft ons zoveel hulp geboden. Hij haalde ons van het vliegveld op, huurde woonruimte voor ons en hing zelfs een plattgrond van Madrid aan de muur. Hij heeft ook veel bijgedragen tot de officiële erkenning van de kerk in Spanje. Hij heeft erg goed voor ons gezorgd. Hij en José Maria waren onze belangrijkste hulpbronnen.'

Broeder Ward zei dat hij en de andere zendingen vaak aan de belofte van wijken en ringen dachten die ouderling Marion G. Romney van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens zijn gebed had uitgesproken toen hij op 20 mei 1969 het land aan de prediking van het evangelie toewijde. 'We wisten in ons hart dat deze belofte op een dag vervuld zou worden', legt broeder Ward uit. 'Maar we dachten dat het nog vele jaren zou duren. Nu zijn er niet alleen wijken en ringen, maar er is ook een tempel van de Heer.' □

Uit Church News van 27 maart 1999

Het complex van de Madrid-tempel omvat ook een multifunctioneel gebouw met twee verdiepingen voor twee ringen, een gebouw met zeven verdiepingen waarin het opleidingsinstituut voor zendingen is gevestigd, een distributiecentrum, een bibliotheek voor familiegeschiedenis, het instituut, woonruimte voor de tempelresident en zijn vrouw, zendingen en bezoekers. Ook is er een ondergrondse parkeergarage.

FOTO GERAASD MET TOESTEL VAN DE PERSBUREAU
DADO VAN PUBLIC RELATIONS IN SPANJE

Kerk duidelijk present bij wijkfeest in Corpus den Hoorn (Groningen)

Op 16 april 1945 zijn de Canadezen via de Paterswoldseweg Groningen binnengereken en hebben daarmee de bevrijding van Groningen ingeluid. Om dat te vieren wil het wijkcomité Groningen-Zuid elk jaar rond deze datum een wijkfeest organiseren

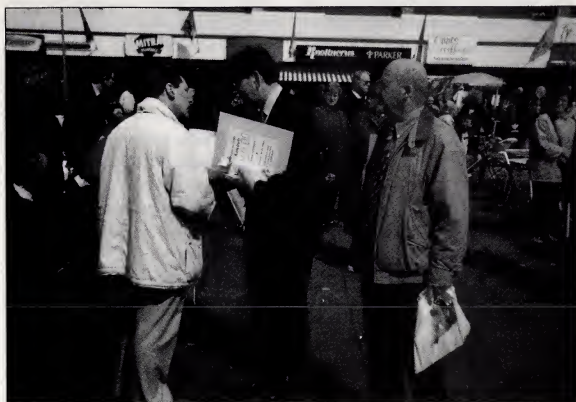
in deze stadswijk. Begonnen werd op zaterdag 17 april jl. op het Overwinningsplein, met een soort braderieachtig feest. Om een idee te geven wat er in deze wijk te doen is, werd winkeliers en instellingen gevraagd op die zaterdag een stand te bemannen.

Wij werden als kerk ook gevraagd, en kregen een stand tegenover de groentewinkel op het Overwinningsplein, een strategisch belangrijke plek. De meeste mensen deden een rondje langs de marktkeuren en begonnen zo ongeveer bij ons. Onze stand was bevoorrad met exemplaren van het Boek van Mormon, informatiebulletins en folders. Verder hadden we een 'zwevende' wereldbol met een draad naar het Boek van Mormon en een draad naar een bijbel, en was er literatuur over het centrum voor familiegeschiedenis.

Die zonnige middag in april begon met een welkomstwoord van de burgemeester, de heer Jacques Wallage. Hij wist niet dat wij een 'verrassingspakket' voor hem klaar hadden liggen, met een exemplaar van het Boek van Mormon en zijn stamboom erin. Hij was dan ook aangenaam verrast toe wij hem dit aanboden. Hij vertelde ons dat hij Utah had bezocht en zeer onder de indruk was gekomen van de gebouwen daar.

Na deze geslaagde opening stroomden de mensen langs de kraampjes en was het aangenaam vertoeven in het lentezonnetje. De standhouders werden door het organisatiecomité goed verzorgd, met gratis drinken en broodjes. Ook werden we door leden van de wijk op lekkere oliebolletjes getrakteerd. We informeerden de bezoekers van onze stand over de kerk en het centrum voor familiegeschiedenis; verder kregen ze een uitnodiging voor het concert van het koor Moroni op 1 mei. Dat is door veel mensen bezocht, en vormde zo een geslaagde nadere kennismaking met de kerk en het evangelie. □

Jan Weening

Jan Weening (links) van de wijk Groningen biedt burgemeester Jacques Wallage (midden) van Groningen een exemplaar van het Boek van Mormon en zijn stamboom aan.

De kraam van de wijk Groningen tijdens het wijkfeest in Corpus den Hoorn op 17 april 1999.

De artikelen in deze rubriek zijn van uiteenlopende herkomst. Sommige onderwerpen zullen in een volgend nummer van *De Ster* nog uitvoeriger aan de orde komen.

Waardering voor concert in Sint-Niklaas

Ruim een week voor Pasen organiseerde de gemeente Sint-Niklaas (ring Antwerpen) een concert, dat door leden van het Concertkoor 'Moroni' werd verzorgd. Er was veel publiciteit aan gegeven, zodat zich onder de aanwezigen een aanzienlijke groep niet-leden bevond. In overeenstemming met de tijd van het jaar (slechts weinige dagen voor Goede Vrijdag) was de inhoud ernstig van aard, maar velen spraken hun waardering uit voor de muziek die werd gezongen en gespeeld. Naar aanleiding van verzoeken vanuit het publiek werd *De heilige stad* zelfs aan het slot herhaald.

Nauvoo-tempel wordt op oorspronkelijke plaats herbouwd

In zijn slottoespraak tijdens de aprilconferentie maakte president Hinckley bekend dat de Nauvoo-tempel, dankzij een aanzienlijke gift van een HLD-gezin, zal worden herbouwd.

De stad Nauvoo werd in 1839 gesticht door de profeet Joseph Smith, maar de tempel werd pas na zijn dood voltooid. Honderden pioniers ontvingen er, voor hun moeilijke reis naar westen waarbij velen omkwamen, hun begiftiging. Na het gedwongen vertrek van de pioniers uit Nauvoo is de tempel door brandstichting en een tornado verwoest; alleen het fundament is overgebleven.

Het terrein waar de tempel stond en de grond aan weerszijden daarvan is in de loop van de laatste tientallen jaren door de kerk gekocht, en er worden regelmatig rondleidingen gehouden op deze historische plaatsen. Ook de begraafplaats in Winter Quarters, waar in de winter van 1846-47 meer dan 600 heiligen der laatste dagen begraven zijn, is door de kerk aangekocht.

De grond tegenover het tempelterrein is door particulieren uit Salt Lake City aangekocht om er een beeldenpark van te maken. Er komen onder meer beelden van Joseph en Hyrum Smith en van Brigham Young. Het grootste gebouw in Nauvoo, een voormalig katholiek seminarie, is in april door de kerk gekocht en zal worden verbouwd. Er komt een vestiging van de Brigham Young University.

President Hinckley spreekt 57.500 leden toe in Chili

Vermoedelijk een record-aantal leden van de kerk kwam op 25 april bij elkaar in Chili. In een voetbalstadion spraken president Hinckley en andere kerkleiders tot een menigte van ongeveer 57.500 personen. Velen kwamen uit de omgeving van Santiago, maar ook velen hadden een lange reis moeten maken. Er zijn in Chili 116 ringen, met in totaal bijna een half miljoen leden.

Eerste kerkgebouw in IJsland

In maart is een begin gemaakt met de bouw van het eerste HLD-kerkgebouw in IJsland. Er zijn twee gemeentes op dit eiland. Ongeveer 75 leden hebben het steken van de eerste spade voor het nieuwe gebouw bijgewoond.

Schrijf- en fotowedstrijd

30 augustus is de datum waarvoor deelnemers aan de schrijfwedstrijd en de fotowedstrijd (zie *Kerknieuws* van juni 1999) hun verslag of foto's naar de nieuwsredactie van *De Ster* (Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland) moeten hebben gestuurd. Ter herinnering; het gaat om verslagen en foto's van de zomerkampen; er is een categorie jongemannen/jongevrouwen en een categorie overige kampen.

Voor de beste verslagen en de mooiste of leukste foto's (maximaal drie per deelnemer) zal de jury prijzen toekennen; bovendien zullen de winnende inzendingen in *Kerknieuws* worden gepubliceerd.

In te zenden teksten bij voorkeur op papier en op diskette (maar met de hand geschreven mag ook!); foto's niet aan de achterkant beschrijven, maar met een aparte (korte) beschrijving erbij, zodat we weten wat erop te zien is, en zo verpakt dat ze onbeschadigd aankomen.

Oratorium over Alma in première

Op 6 april vond in Rexburg (Idaho) de eerste uitvoering plaats van het oratorium *Come unto Christ: The conversion of Alma the Younger (Kom tot Christus: De bekering van Alma de jonge)*. Dit ongeveer een uur durende werk voor koor en orkest is gecomponeerd door Merrill Jenson uit Provo, en werd uitgevoerd door instituutkooren en het symfonie-orkest van Ricks College. Ook in Salt Lake City zijn enkele uitvoeringen gegeven, onder meer in de concertzaal van Utah State University en in de Tabernakel. □

Jongemannen op de bestemde leeftijd ordenen

De Presiderende Bisschop en het algemeen presidium jongemannen

Jongemannen, hun ouders en leiders moeten hun uiterste best doen, zodat de jongemannen die de gedragsnormen naleven op de bestemde leeftijd geordend kunnen worden.

Wat de jongemannen moeten doen

De jongemannen moeten zelf werken aan hun vooruitgang in het priesterschap. Ze moeten trouw hun priesterschapstaken uitvoeren, de zegeningen van dienstbetoen ervaren en zo leven, dat ze waardig zijn voor verhoging in het priesterschap.

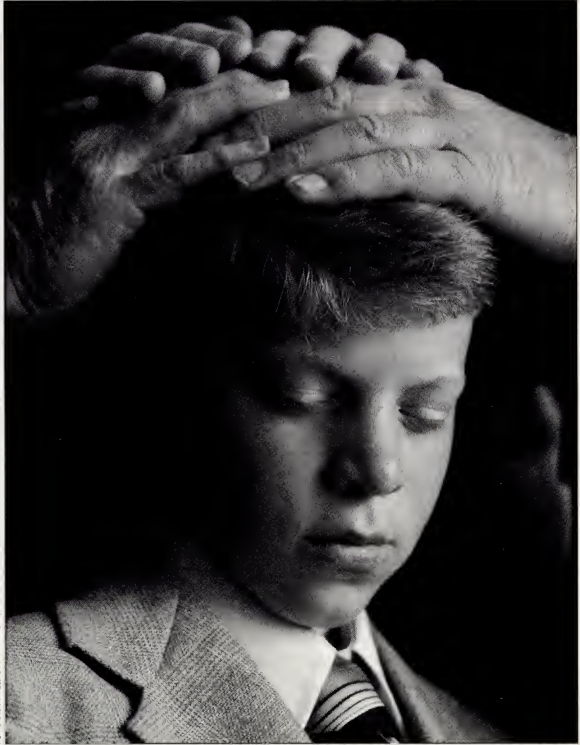
Wat de ouders moeten doen

Ouders kunnen tijdens de gezinsavond of op andere wijze over het doel en de zegeningen van het priesterschap praten. Zij kunnen hun getuigenis van het belang van het priesterschap in hun eigen leven geven, en zij kunnen aan de hand van de Schriften over de taken van ieder priesterschapsambt praten.

Wat de leiders moeten doen

Quo rumpresidiums moeten iedere jongeman thuis bezoeken en hem in het quorum verwelkomen vlak voordat hij de vereiste leeftijd voor het desbetreffende ambt bereikt. Ze kunnen alle quorumleden aanmoedigen om aan de activiteiten en dienstbetoenprojecten deel te nemen. Ze kunnen ook respect voor ieder quorumlid tonen en de eenheid in het quorum bevorderen.

Quorumadviseurs moeten een positief voorbeeld zijn voor de jongemannen, ook de minder-actieven, en hen door middel van de Geest instrueren. Ze moeten een vertrou-

FOTOGRAFIE: EDON E. LINGHOTTEN

wensband met de jongemannen hebben en hen bijstaan in moeilijke tijden.

Bisschappen moeten de jongemannen instrueren, geregeld met hen praten en ervoor zorgen dat iedere leraar en priester een getrouwe huisonderwijsscollega krijgt.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'De Here God heeft zijn pries-

erschap in quorums verdeeld. (...) We zijn zodanig georganiseerd dat we elkaar kunnen steunen, opbouwen en versterken. We kunnen onze individuele talenten in dienst van anderen stellen, en onze kracht gebruiken om het koninkrijk van God voort te stuwen.' (Haardvuuravond, 6 mei 1990.) □

De rol van priesterschapsquorums in bekering en behoud

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen

FOTOGRAFIE: STEVE HENDERSON

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat de samenwerking tussen leden en zendelingen de volgende punten omvat: (1) de onderzoeker zoeken, (2) de onderzoeker onderwijzen (3) de getrouwe bekeerling dopen en (4) het nieuwe lid begeleiden en sterken. (Zie 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 118.)

Quorums en groepen van de priesterschap bevinden zich in de uitzonderlijke positie dat zij hun bijdrage aan dit werk kunnen leveren. Quorumleiders moeten hun leden leren

zendingswerk te doen en over hun ervaringen te vertellen. Quorumleiders moeten ook de nieuwe leden bezoeken en hun toegewijde huisonderwijzers toewijzen.

Zij kunnen manieren vinden om nieuwe leden door middel van dienstbetoonprojecten en andere activiteiten met sterke leden in contact te brengen. Zij kunnen tijdens de quorumbijeenkomsten goede instructies geven en de bekeerlingen op het Melchizedeks priesterschap voorbereiden. Zij kunnen hen die moeilijkheden hebben, bijstaan om hun proble-

men en moeilijkheden te overwinnen. De leiders kunnen ook comités organiseren om het zendingswerk te bevorderen.

Quorumleden kunnen zich met een gebed in het hart concentreren op het zoeken naar onderzoekers. Zij kunnen de niet-leden helpen bij het zoeken naar hun voorouders in een centrum voor familiegeschiedenis. Zij kunnen ook met de nieuwe leden samen naar de kerk en activiteiten gaan. President Hinckley heeft gezegd: 'Bij dat proces hoeven wij niet agressief te zijn. We hoeven niet arrogant te zijn. De doeltreffendste brochure die we ooit bij ons kunnen dragen, is onze goede levenswijze en voorbeeld.' (Zie *De Ster*, juli 1999, blz. 121.)

Het doel van quorums is om dienstbaar aan anderen te zijn, eenheid en broederschap te bevorderen en de leden in de beginselen en taken van het evangelie te onderwijzen. Deze doelen worden bereikt als quorumleden vriendschap met de nieuwe leden sluiten en de kans aangrijpen om dienstbaar te zijn en geestelijk te groeien.

De quorums van de priesterschap dienen 'ieder voor zich, in actie te komen en deze nieuwe kans aan te grijpen, dit nieuwe besef van verantwoordelijkheid, deze nieuwe plicht op ons te nemen, om onze hemelse Vader bij te staan in zijn glorieuze werk van het tot stand brengen van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn zoons en dochters op aarde.' (Zie *De Ster*, juli 1999, blz. 121.) □

Extra ideeën voor de participatieperiode, augustus 1999

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de *participatieperiode* in *De Kinderster* van deze uitgave. Voor de les, de instructies en de activiteit verwijzen wij naar 'Ik kan mij aan mijn verbond houden' (blz. 12 en 13).

1. Laat een kind naar voren komen en een sportartikel omhoog houden (een schoen, een sportbroekje of een shirtje). Vraag: 'Wat beloven we als we ons bij een team aansluiten?' (De trainingen en wedstrijden bijwonen, je uiterste best doen, sportief zijn.) Laat een ouder kind naar voren komen. Doe alsof u hem of haar vraagt bij u thuis op te passen. Vraag vervolgens: 'Wat kan ik van hem of haar verwachten als hij of zij bij mij thuis komt oppassen?' (Op tijd komen, voor de kinderen zorgen, de regels over telefoongesprekken, maaltijden enzovoorts nakomen.) 'Wat beloof ik hem of haar?' (Hem of haar op tijd thuisbrengen, voor een veilige omgeving zorgen, hem of haar betalen.) Doe alsof u iemand aanbiedt om gras te maaien of kranten te bezorgen. Bespreek de beloften over en weer. Vraag de kinderen wat zij doen of zeggen om te laten zien dat zij iets beloofd hebben. (Iemand de hand schudden, zeggend: 'ik beloof het', de rechterhand opsteken om iemand steun te verlenen, iets tijdens een rechtszaak beloven.) Leg uit dat u iets over een van de belangrijkste beloften

of verbonden gaat zeggen: de doop. Schrijf de volgende vraag op het bord en zeg: 'Wat beloven wij de Heer?' Geef drie kinderen een van de volgende woordstroken (die per woord zijn doorgeknipt): (1) DE NAAM VAN ZIJN ZOON OP ONS TE NEMEN; (2) HEM ALTIJD INDACHTIG TE ZIJN; (3) ZIJN GEBODEN TE ONDERHOUDEN DIE HIJ ONS HEFT GEGEVEN. Laat hen de woorden in de juiste volgorde op het bord hangen. Schrijf nu de volgende vraag op het bord en zeg: 'Wat belooft de Heer ons?' Laat een van de kinderen de woordstrook OPDAT WIJ ALTIJD ZIJN GEEST BIJ ONS MOGEN HEBBEN (ook weer in stukjes geknipt) in de juiste volgorde plaatsen en op het bord hangen. Vraag de kinderen of de beloften op het bord hun bekend voorkomen. Ze komen hun bekend voor omdat ze een onderdeel van de avondmaalsgebeden zijn. Als we iedere week aan het avondmaal deelnemen, hernieuwen we ons doopverbond. Er zijn nog drie andere dingen die de Heer ons belooft als we ons laten dopen (hang de woordstroken op): LIDMAATSCHAP IN ZIJN KERK, VERGEVING VAN ONZE ZONDEN EN HET EEUWIG HEIL IN ZIJN KONINKRIJK. Herhaal wat al eerder over beloften is besproken. Besluit met platen van een hedendaagse doop en het avondmaal te laten zien uit een jeugdwerklesboek of

uit de *Evangelieplaten*. Getuig van het belang van het doopverbond. Voor *jongere kinderen*: zie les 12 uit *Jeugdwerk 2*. Leg nadruk op de voorbereiding op de doop door Jezus na te volgen, door gebed, door liefdevol en vergevensgezind te zijn, het goede te kiezen enzovoorts. Leg uit dat we tijdens het avondmaal aan Jezus moeten denken.

2. Schrijf de letters *g e d o o p t* achter op de hieronder genoemde platen (uit het jeugdwerklesboek [nummers met streepjes] of de *Evangelieplaten* [3-cijferige nummers]), maar één letter per plaat. Gooi de platen door elkaar en zet ze rechtop. Laat de kinderen een plaat uitkiezen waar ze iets over weten of waar ze iets over willen weten. Laat hen zo mogelijk iets over de doop van de mensen op die plaat vertellen. Noem nog andere belangrijke details. Laat hen vervolgens de letters (g e d o o p t) in de juiste volgorde leggen. Platen en verhalen: 5-56 / Adam laat zich dopen (Mozes 6:50-52, 64-66); 2-19 / Jezus laat zich dopen (Matteüs 3:13-17); 7-39 / Petrus en de andere apostelen dopen drieduizend mensen tijdens het pinksterfeest (Handelingen 2:1, 14, 22-23, 32, 36-41); 3-48 / Alma doopt in de wateren van Mormon (Mosiah 18:5-16); 316 / Jezus Christus onderwijst de Nephieten in de leer over de doop (3 Nephi 11:19-26); 6-52 / Joseph Smith en Oliver Cowdery bidden om kennis over

de doop (Geschiedenis van Joseph Smith 1:68-72; 509 / Wilford Woodruff predikt in Engeland, en de politiemann die hem moest arresteren liet zich dopen (*Jeugdwerk* 5, les 29.) Als u over deze verhalen spreekt, onderstreep dan hoe belangrijk het is om ons net als de Heiland door het juiste gezag en door onderdompeling te laten dopen. Wij volgen Hem na als we ons laten dopen. Zing beide verzen van 'Toen Jezus Zich liet dopen' (*Kinderliedjes* 147).

3. Vertel het verhaal van Alma die tot de mensen bij de wateren van Mormon predikte. (Zie Mosiah 18:5-11.) Bespreek wat het betekend om 'zijn volk te worden genoemd', en 'gewillig [...] elanders lasten te dragen', 'gewillig [...] met de treuenden te treuren' en 'hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben' (vers 8-9). Neem een rugzak en wat stenen mee waar kaartjes met problemen aan

hangen (zie onder). Leg de stenen op tafel. Als u de verschillende problemen op de stenen voorleest, doet u ze in de rugzak (nieuw in de stad, ziekte, overlijden in de familie enzovoorts). Laat een kind de rugzak optillen. Vraag twee andere kinderen om hem of haar te helpen. Vraag: 'Is de rugzak nu lichter?' Leg uit dat Jezus Christus ons onze lasten helpt dragen, met ons treurt en ons vertroost als wij vertroosting nodig hebben. Hij wil dat wij dat voor elkaar doen. Laat een kind een steen uit de rugzak halen en voorlezen wat er op het kaartje staat. Laat het kind bedenken wat hij of zij met Jezus als voorbeeld in die situatie zou doen. Mogelijke situaties: Je moeder is de boodschappen aan het opruimen en de baby begint te huilen; een vriend(in) heeft een been gebroken en is al drie dagen niet op school geweest; een jongen uit jouw klas zit in de pauze

altijd helemaal alleen; de burens zijn op vakantie en de kranten stapelen zich op; de oude buurvrouw kan slecht zien en kan de krant niet goed lezen; de ouders van je vriend(in) gaan scheiden en hij/zij is erg verdrietig; de moeder van je vriend(in) is ernstig ziek en moet naar het ziekenhuis.

4. Zie voor meer ideeën over de doop: 'Het doopgesprek' (*De Kinderster*, augustus 1999, blz. 7); 'Niemand om Martin te dopen' (*De Kinderster*, augustus 1999, blz. 14). Voor meer ideeën over het avondmaal: 'Jezus indachtig zijn' (*De Kinderster*, mei 1996, blz. 10). Voor meer ideeën over verbonden: 'Je aan je belofte houden' (*De Kinderster*, augustus 1998, blz. 4). En voor meer ideeën over de tempel: 'Spel: voorbereiding op de tempel' (*De Kinderster*, augustus 1999, blz. 7). □

De kerk stuurt hulpgoederen naar Kosovo

Om de etnische Albaniërs die de provincie Kosovo moeten ontvluchten te helpen heeft de kerk hulpgoederen naar hun buurland Macedonië gezonden. Ongeveer 3.000 'gezinsdozen' met voedsel en zeep zijn per vliegtuig verzonden. Ook is er ongeveer 90.000 kilo kleding, dekens en EHBO-artikelen per boot verzonden.

'Op dit moment gaat ons hart uit naar de slachtoffers in Kosovo', zei president Hinckley tijdens de april-conferentie van 1999. 'Ik ben blij dat we onmiddellijk hulpgoederen naar deze mensen hebben kunnen sturen.'

Door de toegenomen spanning en de geplande NAVO-bombardementen heeft de kerk 14 zendelingen en een zendingechecht paar uit Belgrado (Joegoslavië) naar Kroatië overge-

plaatst. 'Wij maken ons nu zorgen over de ruim honderd leden die in Servië wonen', zei ouderling Jeffrey

R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'We blijven voor hun welzijn bidden.' □

Vrijwilligers stellen 3.000 'gezinsdozen' samen die vervolgens naar Macedonië verstuurd zijn.

MET EEN DANKBAAR HART

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Dankbaarheid is van groot belang in uw relatie tot God (...). Als u dankbaar door het leven gaat, bent u niet arrogant, hoogmoedig en egoïstisch. Dan heeft u een dankbare geest die bij u past en die een zegen in uw leven zal zijn.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], blz. 250.)

Als we oprecht dankbaar zijn, zullen we niet alleen onze zegeningen beter zien, maar dan zullen de poorten van de hemel worden geopend, en kunnen we Gods liefde voelen.

WONDEREN DIE UIT DANKBAARHEID VOORTKOMEN

Drie dagen lang bleef er een groep van 4 000 mensen bij de Heiland in de woestijn. Ze hadden niets gegeten en de Heiland wilde ze niet met een lege maag wegzenden. Maar zelfs zijn discipelen vroegen: 'Hoe komen wij in een eenzame streek aan zoveel broden, dat wij zulk een schare verzadigen kunnen?' (Matteüs 15:33.) Net zoals velen van ons zagen de discipelen alleen wat er ontbrak. Niettemin was Jezus dankbaar voor wat ze *wel* hadden (zie vers 36). Er gebeurde een wonder: 'En zij aten allen en werden verzadigd, en zij raapten het overschot der brokken op, zeven korven vol' (vers 37).

We hebben allemaal wel eens momenten in ons leven dat we alleen maar

zien wat er ontbreekt. Misschien dat onze tijd, onze middelen, ons geduld of onze gevoelens van liefde niet zijn wat we zouden willen. Op die momenten kunnen we dezelfde houding als president Brigham Young aannemen en onze moeilijkheden met een dankbaar hart onder ogen zien: 'Er is niets in dit leven, geen enkele ervaring, of zij is heilzaam voor allen die zich erin verdiepen en het beste van die ervaring proberen te maken' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*, blz. 179).

Als wij met een dankbaar hart tot God opzien, kunnen er wonderen gebeuren. Dan zal ons begrip worden vergroot en zullen we kracht ontvangen om te volharden.

Een zuster had last van negatieve gevoelens na een echtscheiding. Ze vond het moeilijk om niet bij het verleden stil te blijven staan. Haar huwelijk was uit elkaar gevallen — en daarmee ook haar hoop en haar dromen. Als ze in de kerk naast een gezin zat, vroeg ze zich af wat er met

haar loos was. In die moeilijke tijd kwam de volgende raad uit haar patriarchale zegen in haar gedachten: 'Zuster, wees dankbaar voor al uw zegeningen.' En vanaf die tijd probeerde ze dat ook oprecht.

Iedere dag dat ze de tijd nam om God te bedanken voor al haar zegeningen, vond er een bepaalde genezing in haar ziel plaats. Ze was in staat om de gevoelens van verbittering en wanhoop te overwinnen en werd overspoeld door Gods liefde. Ze zegt: 'Door dankbaarheid werd mijn hart verzacht.'

DANKBAARHEID VOOR ALLES

De Heer heeft geopenbaard dat we tegen God zondigen als we 'zijn hand niet in alles' erkennen (LV 59:21). 'Alles' omvat grote en kleine zegeningen — ons leven, onze gezondheid, onze familie en vrienden en andere gaven die wij zelden opmerken, maar in overvloed ontvangen. Onze grootste zegeningen hebben in feite met de herstelling van het evangelie van Jezus Christus te maken.

Het is goed voor ons om geregeld over onze zegeningen na te denken, en onze hemelse Vader in gebed te bedanken — zonder iets te vragen. Hem alleen te bedanken voor de overvloedige zegeningen die Hij ons heeft gegeven. Groot zijn de beloften aan hem die 'alle dingen met dankbaarheid ontvang' (LV 78:19). □

UITGEKOZEN HE

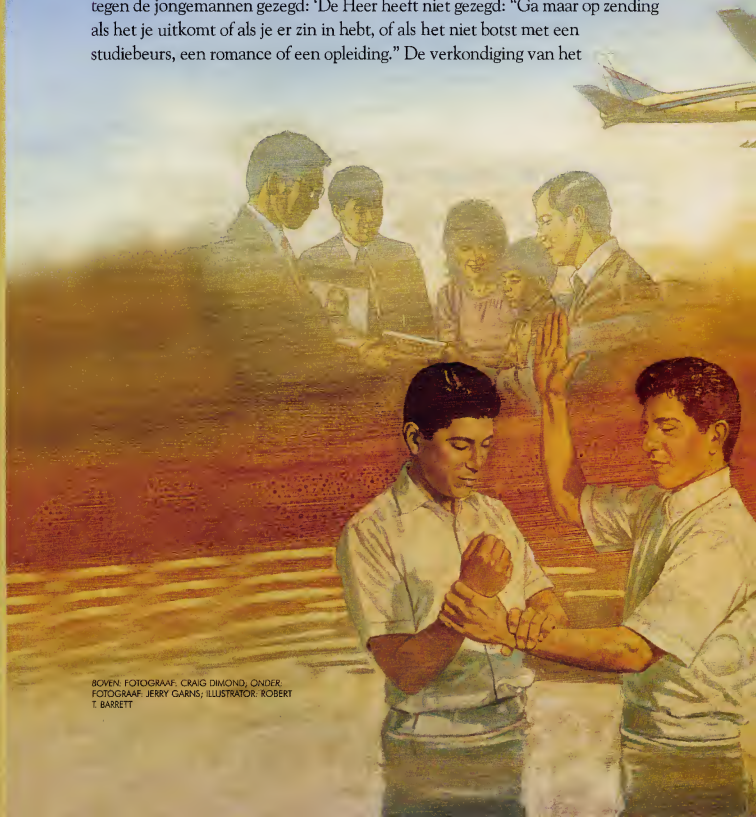

'De Heer heeft niet gezegd: "Ga maar op zending als het je uitkomt of als je er zin in hebt, of als het niet botst met een studie-beurs, een romance of een opleiding." De verkondiging van het evangelie is een gebod, geen suggestie. Het is een zegen en een voorrecht (. . .) Denk eraan dat de Heer en zijn profeten op jullie rekenen.'

Jullie zullen op zending gaan', heeft president Gordon B. Hinckley tegen de jongemannen in de kerk gezegd. 'Jullie behoren allemaal plannen te maken voor een zending. Je kunt je twijfels hebben. Je kunt een beetje bang zijn. Zie je twijfels en je angsten met geloof onder ogen. Bereid je voor om te gaan. Je hebt niet alleen de kans. Je hebt de plicht. De Heer heeft jullie op een opmerkelijke en prachtige manier gezegend en begunstigd. Is het teveel gevraagd om je twee jaar volledig aan zijn dienst te wijden?' ('Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service', *De Ster*, januari 1998, blz. 57.)

En ouderling Joe J. Christensen van het Presidium der Zeventien heeft tegen de jongemannen gezegd: 'De Heer heeft niet gezegd: "Ga maar op zending als het je uitkomt of als je er zin in hebt, of als het niet botst met een studiebeurs, een romance of een opleiding." De verkondiging van het

M ALTIJD TE DIENEN

evangelie is een gebod, geen suggestie. Het is een zegen en een voorrecht
(...) Denk eraan dat de Heer en zijn profeten
op jullie rekenen.' (De Heiland rekent op je', *De
Ster*, januari 1997, blz. 37.)

Op de volgende bladzijden kunt u de
getuigenissen en de ervaringen lezen van
onze lezers op het gebied van
zendingswerk.

MIJN NAAMPLAATJE

Augusto Sánchez

Vanaf het moment dat ik op mijn veertiende lid van de kerk werd, heb ik het verlangen gehad om op zending te gaan. Ik keek altijd naar de zendingen als zij aan het werk waren. Ik merkte dat ze er altijd verzorgd uitzagen en altijd een goede geest bij zich hadden. Ook hadden ze naamplaatjes op waar hun eigen naam en de naam van de kerk op stonden. Iedere zending was bijzonder, maar ze gingen allemaal hetzelfde gekleed en hadden allemaal datzelfde zwarte naamplaatje.

Toen ik 21 was, werd ik in mijn eigen land op zending geroepen — in het zendingsgebied Trujillo (Peru). Ik kan me nog goed de avond herinneren dat iedere zending op het opleidingsinstituut voor zendingen zijn naamplaatje kreeg. Ik kon de geest voelen, en mijn hart bonkte van vreugde.

'Ouderling Augusto Sánchez!' Ik hoorde mijn naam en blij stond ik op om dat naamplaatje in ontvangst te nemen. Ik wist dat ik het twee jaar lang als vertegenwoordiger van de Heer zou mogen dragen. De tranen sprongen in mijn ogen toen de president het naamplaatje op mijn linker borstzakje vastmaakte en me een vriendschappelijk schouderklopje gaf. Ik had het gevoel dat ik mijn linkerschouder moest optrekken omdat het bordje zo zwaar was. Ik had een zware verantwoordelijkheid op me genomen.

Nu ben ik in het zendingsveld werkzaam. Het is een geweldig voorrecht om deel uit te maken van de groep zendingen die door God is geroepen om zijn werk te doen.

Ik weet dat als ik mijn best bijf doen, de Heer zijn naam op mijn aangezicht en in mijn hart zal graveren — net zoals mijn naam op mijn naamplaatje staat.

GEHOORZAAMHEID EN

NAASTENLIEFDE

Choi Chung Lap

Tijdens mijn zending in Hongkong werd ik op een donderdag tot districtsleider geroepen en naar een nieuw gebied overgeplaatst. Ik kwam al snel tot de ontdekking dat er helemaal geen onderzoekers waren. Maar ik was bereid om op pad te gaan en naar onderzoekers te zoeken.

Toen mijn collega en ik de volgende dag met nog twee zendingen op het punt stonden om te gaan eten, ging de telefoon. Een assistent van de president vertelde ons dat hij een opdracht van de zendingspresident voor ons had. Hij wilde dat wij die zondag onderzoekers mee naar de kerk zouden nemen. En het was al vrijdag!

Ik hing op en vertelde de andere zendingen wat de president van ons verwachtte. Ik stelde voor om met vasten te beginnen. Ze waren het alle drie met me eens. We zetten het eten in de koelkast en gingen in gebed. We vertelden onze hemelse Vader wat het doel van ons vasten was en vroegen om zijn hulp.

Toen verlieten we de flat en gingen langs de deuren. We hadden die avond niet veel succes, maar op zaterdag gingen we nog harder aan het werk en vertrouwden we nog meer op onze hemelse Vader. We hadden een beetje succes, maar we wisten niet zeker of er onderzoekers waren die de volgende dag naar de kerk zouden komen. Maar ik wist dat wij gedaan hadden wat we konden.

Die zondag waren er zeven onderzoekers in de kerk. Zes van die

zeven hebben zich binnen een maand laten dopen.

Er was hard werk en gehoorzaamheid nodig om dit wonder tot stand te brengen. Ik heb uit die ervaring het volgende geleerd: 'En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond' (Leer en Verbonden 130:21).

Ik heb op mijn zending, tijdens de hete zomer van 1981, ook het belang van naastenliefde leren zien. Jezus Christus heeft gezegd: 'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander' (Johannes 13:34-35).

Het gebied waar ik die zomer werkzaam was, besloeg een deel van

de stad met veel flatgebouwen met beveiligingsbeambten. Het was uiterst moeilijk om van die beveiligingsbeambten toestemming te krijgen om in die gebouwen langs de deuren te gaan. We probeerden het vaak, maar meestal zonder succes.

Op een middag hadden mijn collega en ik allebei het gevoel dat we naar dat deel van de stad moesten gaan. Onderweg in de bus zagen we op straat een oude vrouw een houten karretje voortduwen. Het zag er nogal zwaarbeladen uit, dus we besloten uit te stappen en haar te helpen. De buschauffeur weigerde echter op deze steile heuvel te stoppen. Toen de bus uiteindelijk tot stilstand kwam, renden mijn collega en ik terug naar die heuvel. Haar karretje was erg zwaar. Het kostte ons een kwartier om het naar boven te rijden.

Sommige beveiligingsbeambten zagen wat we aan het doen waren. Toen we die dag een van hun gebouwen binnenliepen, mochten we zomaar doorlopen. Die middag hadden we veel succes — we vonden drie belangstellenden, waarvan er een zich later liet dopen.

Het leven van onze Heer Jezus Christus was een voorbeeld van gehoorzaamheid en naastenliefde. Ik ben dankbaar voor het evangelie van Jezus Christus, en voor zijn voorbeeld dat ik in mijn leven kan volgen.

WEES GETROUW EN ONDERHOUD

DE GEBODEN

Juan Carlos Porcel

Nadat ik persoonlijk met ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf had gesproken, kreeg ik een nog groter verlangen om

op zending te gaan. Ouderling Scott legde zijn handen op mijn schouders en zei: 'Wees getrouw aan de Heer en onderhoud zijn geboden. Dan zal Hij je inspireren!' Door deze woorden kreeg ik een vredig gevoel. Ik vertrok op 24 maart 1996 vanuit mijn huis in Mercedes (Argentinië) naar het zendingsgebied Resistencia (Argentinië).

Op een dag hadden mijn collega en ik veel gelopen. Al onze afspraken gingen niet door, en in dat gebied had al negen maanden lang niemand zich laten dopen. Maar wij waren niet teleurgesteld — integendeel, we stonden voor een grote uitdaging!

We kregen allebei het gevoel dat we een vrouw moesten bezoeken die we een aantal dagen eerder hadden gesproken. Toen we bijna bij haar huis waren, kregen we het gevoel dat we bij de burens moesten aanbellen. Haar buurvrouw luisterde gewillig naar ons en we voelden allebei de Geest terwijl we haar over God, Jezus Christus en de rol van Joseph Smith vertelden.

Na een tijdje gaven we haar een exemplaar van het Boek van Mormon. Toen ik haar het boek had overhandigd, zei ze: 'Mijn vader is vorige maand overleden. Hij was lid van uw kerk. Hij ging niet zo vaak naar de kerk, maar hij hield van het evangelie.' Toen zei ze, alsof het niets bijzonders was: 'Hij is in een droom aan mij verschenen en heeft gezegd dat iemand mij een boek zou komen geven. Hij smeekte mij om het niet te verwerpen omdat ik daar de juiste weg in zou vinden!' Vervolgens zei ze: 'Nu weet ik dat hij jullie bedoelde.' Ik was verbaasd, maar voelde duidelijk dat er

aan beide zijden van de sluier zendingswerk wordt verricht.

Tijdens mijn zending heb ik vaak aan de vriendelijke uitdrukking op het gezicht van ouderling Richard G. Scott gedacht toen hij tegen me zei: 'Wees getrouw aan de Heer en onderhoud zijn geboden. Dan zal Hij je inspireren!' En zo is het inderdaad.

TEGENSPOED KAN JE STERKEN

Marco Antonio Panés Spano

Toen ik op een dag in de *Liahona* (Spaans) zat te lezen, kwam ik een uitspraak tegen die in mijn verstand en mijn hart is gegrift: 'Tegenspoed kan je sterken' (*De Ster*, september 1993, blz. 33). Ik wist dat tegenspoed

een belangrijk onderdeel is van het plan van onze hemelse Vader, maar ik had nooit gedacht dat ik later in deze uitspraak de kracht zou vinden om tijdens de moeilijke tijden in mijn leven te volharden.

In het stadje in het zendingsgebied Buenos Aires Noord (Argentinië) waar mijn collega en ik werkzaam waren, woonden veel mensen van verschillende geloofsrichtingen. Ze waren nogal wantrouwend ten opzichte van de twee jongens in hun witte overhemd en stropdas. We hadden al bij veel huizen aangeklopt, maar de resultaten waren bedroevend.

De zomerdagen in Buenos Aires zijn erg warm (meestal rond de dertig

graden Celsius) en heel vochtig. Er is weinig wind. We gingen meestal met de fiets van de ene naar de andere plaats. Het was op een dag al aardig heet en het werk verliep moeizaam. We waren zo moe dat we bijna niet meer konden. En toen begon het te regenen. We besloten lopend verder te gaan. De modder bleef aan onze schoenen zitten, en lopen was bijna een acrobatische voorstelling.

Door die tegenspoed wilden we eigenlijk naar huis gaan. Toen moest ik aan die uitspraak in de *Liahona* denken. Ik zei tegen mijn collega: 'Kom op. Al deze tegenspoed zal ons sterken.' We spraken een gebed uit, en we kregen allebei het gevoel dat we terug moesten gaan naar een oude verwijzing, waar steeds niemand thuis was.

We kwamen bij het huis, en weer was de bewoonster niet thuis. Er was wel een andere vrouw aanwezig, Anita. Ze sprak met ons en leek vrij geïnteresseerd, dus lieten we een exemplaar van het Boek van Mormon bij haar achter. Ze beloofde dat ze erin zou lezen. We waren zo blij dat de Geest ons naar haar toe had geleid.

De volgende dag bezochten we haar opnieuw, en Anita aanvaardde alle beginselen die we aan haar uitlegden. Toen we haar echter de vierde les wilden geven, zei ze dat ze zich niet wilde laten dopen, en dat we maar beter konden vertrekken. Mijn collega en ik waren uiterst teleurgesteld, en we wisten dat we weer met tegenspoed werden geconfronteerd. We moedigden haar aan om in gebed te gaan en aan de Heer te vragen of ze zich moest laten

dopen. We vertrouwden erop dat ze een antwoord zou ontvangen.

De volgende dag gingen we weer naar haar toe, en Anita had inderdaad een antwoord op haar gebed ontvangen. Haar hart was vervuld van vreugde. Tien dagen later liet ze zich dopen. Ze heeft het Boek van Mormon uitgelezen, en heeft er een oneindige bron van kennis en inspiratie in gevonden.

Ik heb gehoord dat Anita een jaar later in de tempel haar verbonden heeft gesloten. Ze zorgt voor veel verwijzingen voor de zendelingen en is een groot voorbeeld voor de mensen in haar omgeving die nu een andere mening over de kerk hebben.

Nu hecht ik veel waarde aan de tegenspoed die mijn collega en ik hebben ondervonden, omdat we op die manier de kracht hebben ontwikkeld om de Heer beter te dienen. Ook nu ik weer thuis in Chili ben, raak ik niet ontmoedigd door de problemen in mijn leven omdat ik weet dat ik er sterker door zal worden.

HOEVEEL APPELS GROEIEN ER UIT

ÉÉN PIT?

Julio Cesar Sonoda

Als ik mijn ogen dichtdoe, zie ik in gedachten nog steeds de twee jonge zendelingen die tijdens de hete zomer in Brazilië onder de brandende zon probeerden te werken. Ik liep naar hen toe, en vroeg: 'Zijn jullie mormoon?' Ik had nog nooit eerder zendelingen gezien, maar omdat mijn oom al een tijdje lid van de kerk was, nam ik aan dat die twee transpirerende jongens lid van de kerk waren waar hij altijd over sprak.

Het was 1970, en ik was 13. Ik had nog nooit iemand zo zien glimlachen als toen ik die vraag stelde. We maakten een afspraak voor de eerste les. Mijn drie zussen en ik kregen alle lessen, en we lieten ons al snel dopen.

Ik kan de zorg en de aandacht waarmee deze zendelingen ons hebben lesgegeven en begeleid, niet vergeten. Als we niet in de kerk waren, kwamen ze ons ophalen. Ze bezochten ons vaak. Waarom maakten ze zich zoveel zorgen om ons? Was het al die moeite voor deze jonge mensen wel waard?

Toen ik zelf op zending werd geroepen, moest ik aan de ouderlingen Clark en Bushman denken. Deze zendelingen hadden zaad gezaaid; en deze zaden waren gegroeid. Nu konden wij voor anderen zaaien.

Mijn vriendin Sandra en een van haar zussen, die zich in dezelfde tijd als ik hadden laten dopen, zijn ook op zending geweest. Vijf van de jonge mensen die zich tijdens mijn zending hebben laten dopen, zijn ook op zending geweest. Ook mijn zoon is nu terug van zijn zending in het zendingsgebied Campinas (Brazilië). Dit alles is tot stand gekomen omdat twee jonge zendelingen zich om mij en mijn activiteit in de kerk bekommerden.

Tijdens de inwijding van de São Paulo-tempel, jaren geleden, heeft Sandra mij het adres van ouderling Bushman gegeven. Ik heb hem het volgende geschreven: 'Je kunt de pitten in een appel tellen, maar je weet nooit hoeveel appels eruit zullen groeien.' □

E I L A N D F E N

V A N L I C H T

R. Val Johnson
FOTOGRAF. & VAL JOHNSON

De bewoners van New Caledonia gebruiken verschillende namen voor hun eilanden in de Stille Zuidzee. De oorspronkelijke bewoners noemen ze *Kanaky* (het thuis van de mens). Toen het grootste eiland van New Caledonia in de 19de eeuw door de Fransen gekoloniseerd werd, noemden zij het *Grande Terre* (geweldig land). Tegenwoordig noemen de bewoners het *Le Caillou* (de rots) of *Ile de Lumière* (eiland van licht). De namen zijn allemaal toepasselijk — vooral voor de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die zich koesteren in het licht van het herstelde evangelie, en hun leven op de rots van Jezus Christus bouwen.

New Caledonia is een onderdeel van Melanesië, een gebied in de Stille Zuidzee dat zich uitstrekt van Nieuw-Guinea tot aan Fiji. Het grenst in het noorden aan Micronesië en in het oosten aan Polynesië. New Caledonia zelf ligt in de Stille Zuidzee, ruim 1.500 kilometer ten oosten van Australië. De meeste bewoners wonen op het eiland Grande Terre in Nouméa, de hoofdstad van New Caledonia. Aangezien New Caledonia een Franse kolonie is, is de officiële taal Frans. (Zie de landkaart en het artikel op blz. 43.)

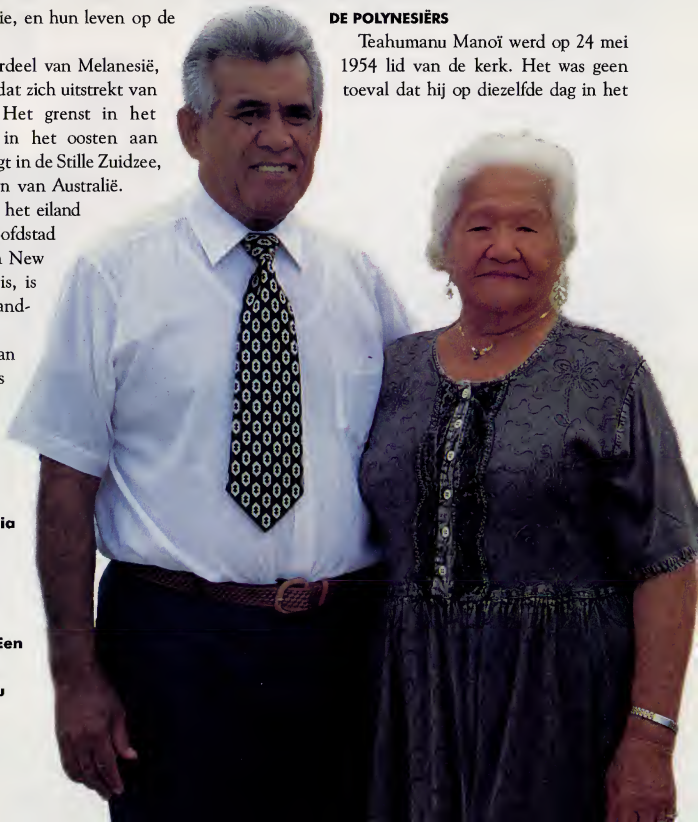
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is nog betrekkelijk nieuw in New

Caledonia. In Frans Polynesië kwamen de eerste zendingen in 1844 aan. New Caledonia kwam pas een aantal decennia geleden met de kerk in aanraking toen Polynesische leden in Nouméa kwamen werken. Onder hen bevond zich het jonge Tahitiaanse lid Teahumanu Manoï. Het verhaal hoe hij de eerste districtspresident in New Caledonia werd, is tevens het verhaal van het begin van de kerk in dat land. Zijn opvolgers, eerst de Europeaan Ricardo Gaya, en nu Abel Seiko uit Melanesië zijn onderwerp van de volgende hoofdstukken.

DE POLYNEZIËRS

Teahumanu Manoï werd op 24 mei 1954 lid van de kerk. Het was geen toeval dat hij op diezelfde dag in het

Linksboven: Deze drie mannen, die de drie verschillende culturen vertegenwoordigen, hebben in New Caledonia als districtspresident gewerkt: (van links naar rechts) Teahumanu Manoï, Polynesiër; Ricardo Gaya, Europeaan; en Abel Seiko, Melanesiër. Links: Een zending spreekt tijdens een doopdienst. Rechts: Teahumanu en Térofi Manoï.

huwelijk trad. Téroti was anders niet met hem getrouwd. Haar ouders waren lid van de kerk, en zij had zich op achtjarige leeftijd laten dopen. Vastbesloten om alleen met een lid van de kerk te trouwen, werkte Téroti er hard aan om Teahumanu ervan te overtuigen dat hij de kerk moest onderzoeken.

Broeder Manoï weigerde eerst omdat zijn vader president van de protestantse kerk in Tahiti was. Maar hij hield van Téroti en begon wat kerkmateriaal te lezen dat zij hem had gegeven. Zijn bekeringsproces kwam op gang toen hij in de Leer en Verbonden iets over tiende las. Onbetaalde leiders die leiding gaven aan een groep leden die tiende betaalden om hun kerk financieel te steunen, was in de ogen van Teahumanu veel christelijker dan wat hij in andere kerken had gezien. Hij zegt: 'Het dienstbetoon van Christus was gratis. Dus waarom zou het dienstbetoon van zijn dienstknechten betaald moeten worden?'

Maar net als veel nieuwe bekeerlingen werd het licht van het evangelie overschaduwed door wereldse invloeden. In 1957, nadat broeder Manoï met zijn gezin naar Nouméa was verhuisd om werk te vinden, begon hij te roken en te drinken. Téroti wilde er niets mee te maken hebben, en ging terug naar haar ouders in Tahiti.

Teahumanu ging met angst en beven achter haar aan. Toen ze in het huwelijk traden, had de vader van Téroti gezegd: 'Ik vertrouw je mijn dochter toe. Als ze ooit bij mij terugkomt, ben je nog niet jarig!' Teahumanu vroeg zowel aan Téroti als aan haar vader om vergeving en beloofde dat hij zijn slechte gewoonten voorgoed zou opgeven. En hij heeft zich aan die belofte gehouden.

Ze gingen in 1959 weer naar Nouméa, en in 1961 werd de gemeente Nouméa georganiseerd. Broeder Manoï werd geroepen als de eerste gemeentepresident.

Aanvankelijk waren er maar vijf gezinnen in de gemeente. Ze kwamen in het huis van president Manoï bijeen. Later werden de kerkdiensten in een theater gehouden, toen in een ander theater (waar van kratjes en dozen leshokjes werden gebouwd), en vervolgens in een Chinees restaurant.

'De gemeente was mijn lust en mijn leven', zegt broeder Manoï. 'Maar de kerkdiensten werden niet op een geschikte plaats gehouden. Tijdens de dienst stonden de mensen buiten in de rij voor de bioscoop, of de eigenaar liep met flessen whisky te rammelen. We hadden een eigen gebouw nodig.'

Uiteindelijk werd er in 1970 grond voor een kerkgebouw aangekocht. Om geld voor het gebouw in te zamelen hebben de leden Polynesische dansen uitgevoerd op de cruise-schepen die in Nouméa aanleggen. Na een optreden aan boord van een van de schepen, nodigde de kapitein hen uit om naar zijn hut te komen. Daar vertelde hij dat hij uit Utah kwam en ook lid van de kerk was. Omdat ze allemaal lid van de kerk van de Heer waren, ontstond er onmiddellijk een sterke band. Dat was toch wel een hoogtepunt, want er was in de eerste jaren weinig contact met leden buiten hun gebied.

In 1968 kwamen de eerste aanwijzingen dat er veranderingen op komst waren. Ouderling Thomas S. Monson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in dat jaar New Caledonia aan de prediking van het evangelie toegewijd. Ook kwamen de eerste zendingen aan — Harold en Jeannine Richards. Hun eerste bekeerling was de dertienjarige Etienne Sun. Er kwamen steeds meer zendingen en bekeerlingen bij, en in 1976 werd de gemeente Nouméa gesplitst. In datzelfde jaar werd het district New Caledonia georganiseerd, als onderdeel van

het zendingsgebied Suva (Fiji). Broeder Manoï werd als eerste districts-president geroepen.

Zijn dochter Othis weet nog dat haar vader vaak naar vergaderingen en bijeenkomsten ging. Er werd zoveel beslag op zijn tijd gelegd dat hij vaak onder het avondeten al weg moest en pas twee of drie uur later terugkwam. Maar ondanks dat haar vader het erg druk had, weet ze nog 'dat gezinnen van kerkleiders buitengewoon gezegend worden.'

Othis respecteert haar vader voor de leiding die hij de gemeente en het district gegeven heeft. 'Hij sprak thuis nooit over zaken die met of over andere leden besproken waren. Hij besteedde meer tijd en aandacht aan hulpverlening dan aan het leveren van kritiek. Als hij met iemand over hun problemen gesproken had, ging hij vaak vasten en bidden. Soms huilde hij samen met de leden. Een vrouw die hij had moeten excommuniceren kwam tien jaar later naar hem toe om te vragen of hij haar opnieuw wilde dopen.'

DE EUROPEANEN

Terwijl president Manoï druk bezig was met het overzien van de bouw van het kerkgebouw in Magenta (in 1971) en de organisatie van een derde gemeente in Nouméa (in 1978), was zijn toekomstige opvolger bezig de kerk te onderzoeken. Ricardo Gaya is niet op een van de eilanden in de Stille Zuidzee geboren, maar als zoon van Spaanse ouders in Frankrijk. Zijn ouders waren na de Spaanse burgeroorlog naar Frankrijk geëmigreerd.

Links: Broeder en zuster Manoï met hun dochter Othis. **Rechts:** Toen hij districts-president was, werkte Ricardo Gaya nauw samen met de zendingen om meer mensen tot de kerk te brengen.

Naar aanleiding van de Tweede Wereldoorlog besloten ze om Europa voorgoed te verlaten. Eerst gingen ze drie jaar naar Australië. Vervolgens verhuisden ze naar het Franstalige New Caledonia.

De familie van Anita Gaya woont al drie generaties in New Caledonia. Zij en Ricardo hebben elkaar tijdens een feestje ontmoet en zijn in 1968 getrouwd. Drie jaar later kwam haar moeder, Gabrielle Laigle, in contact met de zendelingen. Ze nodigde haar dochters Anita en Armelle uit om aan de lessen deel te nemen. Ricardo was toen nog niet geïnteresseerd. Hij had het veel te druk met zijn werk en met zijn sport. Hij was doelman en aanvoerder van zijn voetbalelftal.

Zuster Laigle en Anita lieten zich op 23 oktober, op de verjaardag van Anita, dopen. Anita was zo enthousiast over het evangelie en de kerk dat Ricardo in de gaten kreeg dat er iets bijzonders met haar was gebeurd. Toen ze hem vroeg om ook de lessen van de zendelingen te volgen, stemde hij toe. Hij liet zich in januari 1972 dopen, samen met zijn schoonzus Armelle Aparisi. Miguel, de man van Armelle, liet zich een dag later dopen, en zijn broer en schoonzus François en Madeleine Guerrera, een paar maanden later.

Sommige mensen die voor het eerst met het evangelie in aanraking komen, ontdekken in de lessen van de zendelingen bepaalde waarheden die ze op de een of andere manier altijd al geweten hebben, maar dan pas herkennen. Het evangelie is bekend licht. En dat gold ook voor de familie Gaya. 'De boodschap van de zendelingen kwam ons bekend voor', zegt zuster Gaya. 'De manier waarop zij de kerk beschreven, is de manier waarop ik me de kerk van de Heer altijd al had voorgesteld.'

Broeder Gaya dacht daar hetzelfde over: 'Het was voor mij zo eenvoudig. De kerk was iets waar ik altijd al op gewacht had. Toen de zendelingen ons over de wet van tiende vertelden, zei ik: "Waarom niet? Als het een gebod van God is, zal ik gehoorzaam zijn." Drink geen alcohol — het was niet moeilijk om met drinken te stoppen.'

Wat voor broeder Gaya *wel* moeilijk te veranderen was, was het voetballen op zondag. Dat was voor hem een echte opoffering. Als aanvoerder van het

Links: Mary Elizabeth uit Vanuatu (in het midden) is naar New Caledonia verhuisd om werk te zoeken. Toen ze met Ricardo en Anita Gaya in contact kwam, heeft ze naast werk ook het evangelie van Jezus Christus gevonden. Geheel boven: Het gezin Gaya. Boven: Een paar van de eerste leden: Gérard en Selo Mou-Tham.

voetbalelftal 'Association Sportive Le Nickel-SLN' voelde hij zich verplicht ten opzichte van zijn medespelers om elke wedstrijd mee te spelen. In New Caledonia worden de trainingen voor het voetbal op hoger niveau op zondag gehouden. Hij was een uitstekend speler en was al tien jaar lang de doelman van het nationale elftal. Toen hij als raadgever in het gemeentepresidium werd geroepen, werd het echter duidelijk dat hij onmogelijk op dat niveau kon blijven voetballen. 'Ik kon het niet allebei doen', zegt hij. Hij koos voor de Heer en hield zijn voetbalcarrière voor gezien. Hij speelt nu alleen nog maar voor zijn plezier.

Op 3 maart 1973 waren Ricardo, Anita, hun twee kinderen en Anita's moeder de eerste leden uit New Caledonia die naar de tempel in Nieuw-Zeeland reisden om daar voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar verzegeld te worden.

In 1974 werd broeder Gaya door zijn werkgever overgeplaatst naar het hoofdkantoor in Parijs (Frankrijk). 'Die vijf jaar in Parijs zijn geestelijk heel opbouwend geweest', zegt hij. In die tijd is hij negen maanden bisschop van de wijk Versailles geweest, totdat hij weer werd overgeplaatst naar New Caledonia. Binnen twee jaar na zijn terugkomst in New Caledonia werd hij in mei 1981 als districtspresident geroepen. In die functie is hij 16 jaar werkzaam geweest.

In sommige opzichten heeft het leiderschap van president Gaya tot een verandering in de kerk in New Caledonia geleid. Er zijn meer mensen lid van de kerk geworden, en naarmate de kerk in kracht toenam, nam ook de volwassenheid toe, waardoor de kerk beter in staat was om in de verschillende culturele groepen dienstbaar te zijn. Toen president Gaya in 1996 werd ontheven, waren er vijf gemeenten in het district — vier in Nouméa en één in Tontouta, ongeveer 50 kilometer ten noorden van Nouméa. Twee van deze gemeenten zijn speciaal voor de Polynesische leden gesticht.

Broeder Gaya heeft altijd trouwe raadgevers gehad. Een van die raadgevers, Jacques de Geoffroy, heeft 15 jaar met hem samengewerkt. De voorouders van broeder Geoffroy komen uit Europa, Melanesië en Indonesië — de verschillende culturen waaruit de bevolking van New Caledonia is samengesteld. Daardoor is broeder Gaya altijd goed in staat geweest om met alle leden van verschillende achtergronden om te gaan. In 1995 is de in Melanesië geboren broeder Abel Seiko als raadgever geroepen. In deze taak werd hij voorbereid op de functie van districtspresident als opvolger van president Gaya.

DE MELANESIËRS

'In de jaren tachtig en negentig zijn steeds meer Melanesiërs lid van de kerk geworden', zegt broeder Gaya. 'Voorheen hadden we 20 tot 30 dopelingen per jaar, nu is dat aantal opgelopen naar 80 tot 90 per jaar — voornamelijk Melanesiërs. Ik denk dat hun tijd nu is aangebroken om het evangelie te aanvaarden. Daarom is

Boven: Mary Elizabeth en een jongeman lieten zich op dezelfde dag dopen. Rechts: Abel Seiko, de huidige districtspresident in New Caledonia.

broeder Seiko nu ook onze districtspresident. Hij kan geweldig werk onder de Melanesiërs verrichten.'

Abel Seiko is op het eiland Lifou geboren, maar woonde in Nouméa toen de zendingen bij hem aan de deur kwamen. Hij en zijn toekomstige vrouw Louise hebben twee maanden lang les van de zendingen gekregen en besloten zich toen te laten dopen. Ze hadden echter met twee problemen te kampen. In Melanesië wordt de stam als een verlengstuk van de familie gezien, en alle belangrijke beslissingen moeten door iemands ouders en het hoofd van de stam worden goedgekeurd. Abel en Louise hadden geen toestemming gekregen om te trouwen.

Het tweede probleem was nog moeilijker. Protestantse zendingen waren in 1842 vanuit Londen naar Lifou gekomen. De stam van Abel was al vanaf die tijd lid van die kerk. Van godsdienst veranderen was ernstiger dan de stam verwerpen.

Maar Abel had een getuigenis gekregen. Hij wist dat hij lid van de kerk van Jezus Christus moest worden, en hij wist dat hij met Louise wilde trouwen. Hij verzamelde al zijn moed en ging naar Lifou om toestemming van zijn ouders en de stam.

'Ik vroeg eerst aan mijn vader of hij me toestemming wilde geven om te trouwen. Hij zei: "Nee. Dat is niet volgens ons gebruik. Je moet wachten tot je oudste broer getrouwd is."

‘Ik zei: “Ik kan niet wachten omdat ik de wet van God niet naleef en lid van de ware kerk wil worden.”

‘Mijn vader zei: “Ik geef je geen toestemming, maar je bent vrij om te doen wat je wilt. Als je toch gaat trouwen, kom ik niet naar je bruiloft.”

Toen Abel bij de stamoudsten kwam, had hij het gevoel dat hij voor een rechtbank stond. Ze zeiden dat hij niet mocht trouwen en dat hij geen lid van een andere kerk mocht worden. Hij antwoordde dat zijn vader had gezegd dat hij vrij was om te doen wat hij wilde. En hij wilde trouwen en lid worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Toen vroegen de stamoudsten om een stok waarmee ze hem wilden slaan. Gelukkig kwam op dat moment net het stamhoofd binnen. ‘Niemand wordt hier geslagen’, zei hij. ‘Maar we willen geen andere godsdienst in onze stam. Als je lid van een andere kerk wilt worden, hoor je niet meer bij de stam.’

Abel ging terug naar Nouméa en trad in het huwelijk. Hij en Louise lieten zich in 1977 dopen. Ze hadden een eenvoudige bruiloft, ‘niet zoals op Lifou’, zegt hij. ‘Daar is het erg duur, en iedereen moet het echtpaar een cadeau geven dat door de stamhoofden wordt bepaald. Soms moeten mensen hun huis verhuren of een lening afsluiten om het geld bij elkaar te krijgen. Wij hebben het op de manier gedaan die de kerk adviseert — we hebben een eenvoudige ceremonie met familie en vrienden gehouden.’ Abels moeder is naar de bruiloft gekomen, maar zijn vader heeft zich aan zijn woord gehouden en is niet komen opdagen.

De banden binnen de stam zijn vrij sterk. Dat merkte Abel een jaar later: ‘Mijn hart begon naar mijn ouders en mijn stam te verlangen.’ Hij ging met zijn gezin terug naar Lifou. Omdat daar geen gemeente van de kerk was, verloor hij zes jaar lang het contact met zijn nieuwe godsdienst.

Broeder Seiko kan het zich nog goed herinneren: 'In die zes jaar had ik geen goede baan, en ik kreeg problemen met mijn vrouw. Niets verliep naar wens. Na een fikse ruzie ging Louise terug naar Nouméa. Zij wist dat het niet goed was om zo lang bij de kerk vandaan te zijn. Ik bleef alleen op het eiland achter. Toen zij was vertrokken, ging ik thuis een nacht lang in gebed om opnieuw de Geest te ontvangen.'

Een paar dagen later kreeg broeder Seiko antwoord op zijn gebeden. Voordat hij weer gemoedrust kon vinden, moest hij eerst naar de kerk terugkeren. 'Ik wist dat de kerk waar was,' zegt hij, 'en ik wist dat ik me moest bekeren. Vanaf die tijd is het mijn doel geweest om altijd voor de Heer te werken.'

En hij heeft inderdaad heel hard gewerkt. Hij is leerkracht in het jeugdwerk, president van het ouderlingenquorum, raadgever in twee gemeentepresidijs, gemeentepresident, hogeraadslid, en raadgever in het districtspresidium geweest; en nu is hij districtspresident.

Zijn doel als districtspresident is om van het district een ring te maken. 'We hebben 1 500 leden nodig om een ring te worden', zegt hij. 'We hebben nog 200 tot 300 leden nodig. Daar ligt ons werk.'

ÉÉN GROTE FAMILIE

'De Melanesiërs zijn een getrouw en gelovig volk', zegt president Seiko. 'Veel van hun gewoonten komen overeen met de leerstellingen van de kerk, waardoor het gemakkelijker is om het evangelie te aanvaarden. Een van die gewoonten is met anderen delen. Het is gebruikelijk dat Melanesiërs elkaar helpen. Als zij horen dat die leerstelling in de kerk wordt gepredikt, spreekt dat hen aan. Wat ze ook belangrijk vinden is de nadruk die de kerk op het gezin legt. Het voorbeeld van de andere leden is ook een grote steun. Ze zien dat de leden een positieve verandering in hun leven hebben doorgemaakt.'

Een van die positieve veranderingen is het feit dat andere mensen zien hoeveel liefde en respect de leden voor elkaar hebben. In de soms moeilijke samenstelling van verschillende culturen, zijn de leden van de kerk een voorbeeld van eenheid. Broeder Gaya vertelt over een voorbeeld uit 1984 en 1985 toen het politieke klimaat in New Caledonia uiterst gespannen was: 'De autochtone bevolking van New Caledonia, de Kanaks, of in ieder geval hun politieke partij, drong aan op onafhankelijkheid. De Fransen wilden Franse burgers blijven. Daarom waren er twee politieke partijen met elkaar in strijd.' De strijd nam zelfs af en toe gewelddadige vormen aan.

'In 1986 kwamen er een aantal vertegenwoordigers van de Franse regering op bezoek. Zij vroegen wat de mening van de kerk was: "Wil de kerk dat het land onafhankelijk wordt, of dat het een gebiedsdeel van Frankrijk blijft?" Ik antwoordde: "Wij houden de politieke discussie buiten onze kerk. Wij willen dicht bij de Heer blijven. We willen zijn geboden onderhouden, Hem liefhebben, en onze naasten liefhebben. Wij zijn niet alleen Frans, Polynesisch of Melanesisch. Wij zijn op de eerste

Links: New Caledonia staat bekend om het windsurfen. Het wordt echter ook steeds bekender als een eiland van evangelielicht in de Stille Zuidzee. Zendingen (uiterst links) en leden, zoals William Béalo en president Seiko (links) vertellen over de herstelling van het evangelie. Rechts: Kerstmis wordt in de gemeente Rivière Salée met voedsel, plezier, toneelstukjes gevierd.

plaats lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.”

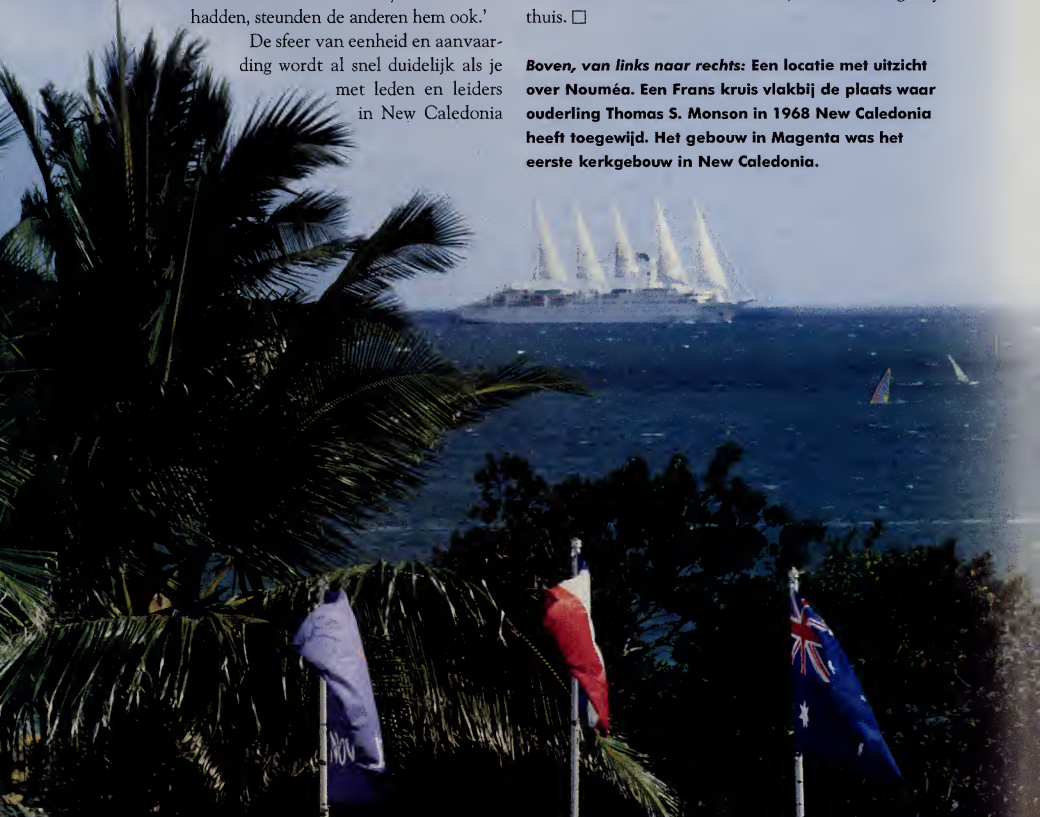
‘Volgens mij was er maar één kerk in het land waar alle verschillende culturen zonder problemen bij elkaar konden komen. En dat was De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Als we een Europese leider hadden, steunden ook de Polynesische en Melanesische leden hem. En als we een Polynesische leider hadden, steunden de anderen hem ook.’

De sfeer van eenheid en aanvaarding wordt al snel duidelijk als je met leden en leiders in New Caledonia

spreekt. Zij hebben geleerd dat er veel verschillende culturen in de wereld zijn, allemaal met hun eigen talenten. In de kerk zijn ze allemaal van harte welkom. Op deze eilanden van het licht wordt het al snel duidelijk dat we ongeacht onze nationaliteit, taal of cultuur, allemaal leden van dezelfde familie zijn — de familie van God.

Als we lid van de kerk worden, komen we eigenlijk thuis. □

Boven, van links naar rechts: Een locatie met uitzicht over Nouméa. Een Frans kruis vlakbij de plaats waar ouderling Thomas S. Monson in 1968 New Caledonia heeft toegewijd. Het gebouw in Magenta was het eerste kerkgebouw in New Caledonia.

NEW CALEDONIA: HET LAND EN HET VOLK

Melanesië, waar New Caledonia deel van uitmaakt, werd zo genoemd door de immigranten die ongeveer 3.000 jaar geleden uit Nieuw-Guinea en Australië naar deze eilanden in de Stille Zuidzee kwamen. Het gebied bestaat uit betrekkelijk grote eilanden met bergen, die bewoond worden door ruim negenhonderd verschillende groeperingen die gezamenlijk de Kanaks genoemd worden. Tot de Europese kolonisatie in de 19de eeuw hadden deze groeperingen weinig contact met elkaar. Op een paar uitzonderingen na, woonden ze in klassenloze stammen.

Het grootste eiland in New Caledonia is Grande Terre — het op vijf na grootste eiland in de Stille Zuidzee. Ten oosten van Grande Terre ligt de eilandengroep Loyalty Islands. De drie voornaamste, bevolkte eilanden in deze groep zijn Ouvéa, Lifou en Maré. Andere bevolkte eilanden in New Caledonia zijn Isle of Pines, ten zuiden van Grande Terre, de Bélep Islands ten noorden, en een aantal verspreid liggende eilanden.

Ongeveer 46 procent van de bevolking in New Caledonia is Melanesisch. Meer dan een derde (35 procent) is van Europese afkomst — voornamelijk uit Frankrijk. Zij wonen voornamelijk op Grande Terre. Ongeveer 13 procent is Polynesisch. De rest is uit Azië (vooral Vietnam en Indonesië), West-Indië, en het Midden-Oosten afkomstig.

Hoewel het grootste deel van Melanesië min of meer in de traditionele cultuur van de eilanden is verankerd, is New Caledonia, vooral Nouméa op Grande Terre, een duidelijke uitzondering. Grande Terre, dat door Napoleon III werd geannexeerd, is in 1853 een Franse kolonie geworden. De Loyalty Islands werden in 1866 geannexeerd. Tegenwoordig is Grande Terre nog steeds een gebiedsdeel van Frankrijk. Nouméa, een stad met 100.000 inwoners, wordt weleens het Parijs van de

Stille Zuidzee genoemd. Er staan dure hotels aan het strand, en er zijn allerlei exclusieve restaurants in de stad. Door het milde klimaat, vergelijkbaar met Zuid-Frankrijk, is Nouméa een populaire vakantiebestemming. Het hele jaar door kunnen er in de verschillende baaien allerlei watersporten worden beoefend. Het wereldkampioenschap windsurfen wordt er geregeld gehouden. De plaatselijke windsurfers hebben al verscheidene malen het wereldkampioenschap in de wacht geleept.

Het toerisme is op de kopermijnen na de belangrijkste bron van inkomsten in New Caledonia. Op Grande Terre bevindt zich 25 procent van de koperreserves in de wereld, en het eiland staat op de derde plaats in de koperproductie. De ruwe erts komt naar Nouméa om te worden bewerkt en te worden geëxporteerd. Daarom is Nouméa in de omgeving het middelpunt van economische activiteit.

Door de verschillen in de Europese cultuur en die van de eilanden, ontstond er in de jaren tachtig politieke onrust in New Caledonia. De nationalistisch ingestelde Melanesiërs begonnen voor onafhankelijkheid te strijden. De Franse regering gaf geen toestemming, en meer dan zestig mensen, zowel Fransen als Melanesiërs, verloren het leven tijdens de rellen. In 1988 werd de vrede hersteld. New Caledonia bleef een Franse kolonie, maar de oorspronkelijke bewoners kregen meer inspraak. □

De gezinsavond hoeft

niet volmaakt te zijn

Paul J. Rands
ILLUSTRATOR: N. KAY STEVENSON

Niemand had zich op de gezinsavond voorbereid. Daar kwamen we achter toen we op zondag naar de kerk reden. Helaas konden we door omstandigheden alleen maar gezinsavond op zondagmiddag houden. Onze vijfjarige zoon Drew zei meteen dat hij wel popcorn zou maken. Onze twaalfjarige zoon Stuart mopperde toen we zeiden dat het zijn beurt was om de les en de activiteit te verzorgen. Het zag er naar uit dat de gezinsavond niet zo'n succes zou worden.

Ik moest nog wat langer in de kerk blijven voor een vergadering, en mijn vrouw Sandi speelde piano voor het koor. Onderweg naar huis zei Stuart dat hij tijdens het wachten in de mediatheek een lesboek voor de gezinsavond had ingekeken en dat hij voorbereid was om een les te geven. Het zag er toch niet zo somber uit.

Die middag heette onze zevenjarige Kurt iedereen welkom op de gezinsavond en vroeg of de tweejarige Holly het openingsgebed wilde uitspreken. Op dat moment deed Holly iets wat niet mocht. Ze zat aan de pianoboeken van Sandi. We probeerden haar over te halen om het gebed uit te spreken. Toen we haar met het gebed probeerden te helpen, zei ze alleen maar 'amen'. Toen merkten we dat haar luier verschoond moest worden. Sandi nam haar mee.

Hoewel onze gezinsavond niet volmaakt was, was het toch een goede ervaring. We hadden plezier met elkaar, we hebben iets geleerd, en iedereen heeft in ieder geval ergens aan meegedaan.

De jongens en ik bespraken hoe we op woensdagavond zowel naar Stuarts jazz-concert konden gaan als naar de voetbalwedstrijd van Drew en Curt, en ervoor konden zorgen dat Sandi aan haar project op de conservatoriumfabriek van de kerk kon werken. Sandi en Holly kwamen op tijd terug om de plannen te horen en goed te keuren.

Toen was het tijd voor de talenten. Terwijl Holly wat op de piano pingelde, speelde onze tienjarige Spencer een nieuw nummer op zijn cello. Toen speelden Sandi en Stuart samen een stuk op de piano.

We hadden nu zoveel tijd aan de muziek besteed, dat we het er allemaal over eens waren dat we maar één lied zouden zingen. Sandi koos een lied uit en speelde het op de piano. Stuart en ik gingen wat dichterbij de piano staan en zongen over haar schouder mee. De drie kleintjes huppelden vrolijk door de huiskamer, en Spencer lag op de bank.

We vonden het allemaal zo leuk dat we aan Sandi vroegen of ze nog een lied wilde spelen. We zongen weer mee en Spencer deed nu ook mee. De kleintjes bleven rondhuppelen en gingen nu door het hele huis. Toen ze op de bank begonnen te springen, bleef Sandi doorspelen terwijl ik zorgde dat de kleintjes de bank ontzagen. We zongen nog drie liedjes.

De les van Stuart begon met schat zoeken. We moesten papieren pijlen op de vloer volgen totdat we bij twee afgedekte manden kwamen — de kleinste stond op de andere met een grote papieren X bovenop. De kinderen kwamen allemaal om de manden zitten terwijl we de kleine mand openmaakten. Er stond 'Verborgene schat met snoepjes' op. Iedereen kreeg een lekker snoepje. Toen deed Stuart de grote mand open. Daar stond 'Verborgene geestelijke schat' op. In de mand zat een exemplaar van het Boek van Mormon.

Stuart vertelde ons dat het Boek van Mormon echt een 'verborgene schat' was geweest. Hij vroeg wat dat betekende en Curt en Spencer vertelden om de beurt hoe Joseph Smith op de heuvel Cumorah aan de gouden platen was gekomen. Sandi en ik luisterden naar de kinderen

die de vragen van Stuart probeerden te beantwoorden. Holly ging naar boven om nog een schat te zoeken. Ze kwam terug met een paar kaartjes van een bordspel. We lieten haar maar gaan, want niemand had last van haar. De les ging nog even verder en Holly ging nog een paar keer naar boven. Drew kon zijn aandacht er niet meer bijhouden en begon met Holly en haar kaartjes te spelen. Stuart eindigde zijn les met het geven van zijn getuigenis over het Boek van Mormon. Hij moedigde ons allemaal aan om er een maand lang iedere dag in te lezen. Hij gaf ons allemaal een lijstje waarop we konden bijhouden wat we gelezen hadden.

Spencer vertelde dat hij en zijn vriend na het jeugdwerk in het Oude Testament hadden zitten bladeren en de volgende tekst hadden gevonden: 'Trouw spruit voort uit de aarde' (Psalm 85:12). Hij pakte zijn Bijbel en las de tekst voor. Hij legde uit dat dit vers over het Boek van Mormon ging.

Het gesprek verliep nu heel informeel en spontaan. Curt verloor zijn aandacht en ging met Holly en Drew meespelen. Ik vertelde dat er nog meer teksten in de Bijbel te vinden zijn die over het Boek van Mormon gaan. We lasen: 'Dan zult gij diep uit de grond spreken en uw woord zal uit het stof gedempt opklinken; als van de geest van een dode zal uw stem uit de grond komen en uw woord zal uit het stof piepen' (Jesaja 29:4).

Spencer zei dat andere kerken deze teksten anders uitleggen. Hij legde uit dat we daarom een getuigenis moeten ontvangen dat het Boek van Mormon het woord van God is. Daarom vroeg ik aan Stuart hoe hij een getuigenis van het Boek van Mormon had ontvangen. Hij zei dat dat door middel van studie en gebed was geweest. Na enig bladeren, las hij ons de belofte in Moroni 10:3-5 voor.

De les duurde nu al meer dan twintig minuten, en de drie jongste kinderen begonnen ruzie te maken over de kaartjes. Omdat Stuart verder geen spel aan de les verbonden had, stelde iemand voor om onze favoriete quiz te doen aan de hand van het Boek van Mormon.

Stuart klom op de pianokruk en begon te prediken, terwijl hij deed alsof hij stenen en pijlen probeerde te ontwijken. Dat was makkelijk: de Lamaniet Samuël. Ik deed alsof ik Enos was die in het bos op jacht was en de hele dag in gebed ging. Sandi maakte een kuil waar ze haar zwaard in begroef: dat waren de Ammonieten. De

kleinere kinderen konden zich op dat moment alleen maar bijbelverhalen herinneren, dus pakten we het plaatjesboek 'Verhalen uit het Boek van Mormon' om hen te helpen. Uiteindelijk deden ze Ammon na die de kudde van koning Lamoni beschermde, en Christus die aan de broer van Jared verscheen. Dit spel kan bij ons thuis de hele avond doorgaan, maar we stopten na één ronde.

Spencer, Drew en ik maakten popcorn en Sandi schonk limonade in. We bleven aan tafel zitten praten totdat de popcorn op was. Iedereen was het met Stuart eens dat we snel een keer naar het park moesten gaan om lekker te wandelen en te rennen. Dus aan tafel hebben we nog even een gezinsactiviteit georganiseerd. Toen het tijd was om naar bed te gaan, hebben we samen een gezinsgebed gehouden.

Hoewel onze gezinsavond niet volmaakt was, was het toch een goede ervaring. We hadden plezier met elkaar, we hebben iets geleerd, en iedereen heeft in ieder geval ergens aan meegedaan.

Wat wij hebben geleerd van een gezinsavond met kleinere kinderen, kan misschien ook voor anderen nuttig zijn:

1. Houd hem op een vaste tijd.
2. Houd de vinger aan de pols als er opdrachten zijn uitgedeeld. Wij hadden geluk dat de gezinsavond nog zo goed uitpakte, want we hadden ons niet goed voorbereid. Belangrijke opdrachten mogen niet aan het toeval worden overgelaten.
3. Houd huishoudelijke besprekingen kort. Als ze te lang duren, kunnen de kinderen hun aandacht er niet meer bijhouden. Veel huishoudelijke aangelegenheden kunnen een andere keer besproken worden.
4. Wees flexibel. Toen we merkten dat de samenhang aansloeg, hebben we er meer tijd aan besteed.
5. Probeer de les zodanig in te kleden dat iedereen er iets aan heeft. Het *Hulpboek voor de gezinsavond* (bij het distributiecentrum te bestellen) staat vol met bruikbare ideeën en kan ons veel tijd besparen.

6. Houd de les kort. Vijf tot tien minuten is in veel gevallen al voldoende.

7. Zorg dat het onderwerp van de les op het gezin van toepassing is.

8. Laat jongere kinderen die hun aandacht er niet meer kunnen bijhouden maar een beetje gaan. Maar betrek ze er weer bij als ze anderen beginnen af te leiden.

9. Maak gebruik van leermomenten.

10. Speel een spel dat iedereen leuk vindt. Kinderen houden van spelletjes, en ze kunnen ertoe bijdragen dat kinderen de gezinsavond leuk vinden, ook als de les niet erg goed is of te lang duurt.

Uw gezinsavonden zullen net als de onze niet altijd volmaakt zijn. Maar als u gezinsavond blijft houden, zult u gezegend worden en zult u geïnspireerd worden om de juiste veranderingen aan te brengen. □

Stuart krom op de pianokruk en begon te prediken, terwijl hij deed alsof hij stenen en pijlen probeerde te ontwijken. Dat was makkelijk: de Lamaniet Samuel.

DE EXTRA MIJL

Lisa M.G. Crockett

ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

Dankbaarheid is een geweldige eigenschap die we moeten ontwikkelen. Maar vraag je je weleens af of andere mensen dankbaar voor jou zijn? Met behulp van de volgende ideeën kun je anderen helpen en ervoor zorgen dat ze het fijn vinden om je te kennen en met je om te gaan.

- Iedereen hoort graag *alsjeblieft* en *dank je wel* — zelfs thuis (vooral thuis).

- Wees altijd op tijd. Als je om de een of andere reden toch verlaat bent, laat het dan even weten.

- Kies voor het goede. Je vrienden zullen dankbaar zijn dat ze met iemand omgaan die altijd het goede voorbeeld geeft.

- Help je naasten.

- Geef je getuigenis als de gelegenheid zich voordoet.

- Als je iets belooft, doe het dan ook.

- Als je thuis, op school of in de kerk iets moet doen, ga dan de extra mijl.

- Als je zelf iets heel goed kunt, help dan anderen daarin.

- Glimlach tegen iemand die er verdrietig uitziet, of zeg gedag.

- Als je rommel maakt, ruim het dan ook op.

- Als je het met iemand niet eens bent, blijf dan beleefd. Bij ruzie vertrekt de Geest. Uit goede manieren komt respect voort.

- Doe iets aardigs voor een ander: maak het bed van je zus op, of doe de afwas voor je moeder.

- Deel met anderen.

- Wees blij en geïnteresseerd als anderen goed nieuws vertellen. □

James Jacques Joseph Tissot: De genezing van de vrouw die aan bloedvloeingen leed.

Een vrouw die al 12 jaar lang aan bloedvloeingen leed, raakte de kwast van zijn kleed aan en dacht: 'Indien ik slechts zijn kleed aanraak, zal ik behouden zijn.' Jezus merkte haar op, draaide Zich om, en zei: 'Houd moed, dochter, uw geloof heeft u behouden. En de vrouw was behouden van dat ogenblik af' (Matteüs 9:20-22).

In New Caledonia maakt de kerk veel vooruitgang omdat de getrouwe leden hun leven aan het werk van de Heer toewijden. Zie 'Eilanden van licht', blz. 32.

DUTCH

